

ІСТОРІЇ ДЛЯ ДУШІ

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

№6 Ціна договірна

volyn.com.ua

фото із твітер-сторіни «Атланти».

Хто підкорив серце зірки українського футболу?

с. 3

Щоби поцілувати кохану, «Гора» мусить нахилитися, а вона – стати навшипіньки

фото із сайту pnn.ua.

● **ДІМ, ДЕ ЖИВЕ ЛЮБОВ** Зріст чоловіка – 2 метри 6 сантиметрів, а його дружини – 157 сантиметрів

Читайте на с. 27

Як сваритись по-християнськи і чи це взагалі можливо?

Фото із сайту pixabay.com.

с. 6

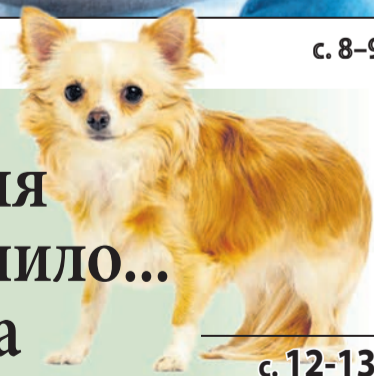
● **ДЕЛІКАТНА ТЕМА**
«Чоловік на заробітках, а я вночі кусаю подушку...»

фото із сайту freepik.com.

с. 8-9

Весілля відмінило... собача

с. 12-13

«Коханням молодих немає меж. Їм байдуже: чи трактор в них, чи «мерседес»!»

● **СТОП-КАДР** Коли в нашій країні, здається, все летить у якусь прірву, і навіть, за Сергієм Жаданом, «небо складається з холодних медуз», бо й погода не дуже тішить, ваші підписи у нашому конкурсі – ніби бальзам на душу. Справжні ліки

Олександр ЗГОРАНЕЦЬ,
головний редактор газети
«Так ніхто не кохав»

Тим паче, що зі старожилками «Стоп-Кадру» ми вже не обмежуємося тільки текстівками, а й кількома словами час від часу перекидаємося. От зникли десь Павло Олех із Любомля та лучанка Валентина Ключнікова, і, здається, наш конкурс трохи осиротів. Сподіваюсь, що зі здоров'ям у них все гаразд.

Зате приємно, що покинув лікарняні стіни Валерій Некрасов. І вже, Богу дякувати, трудиться на плантаціях столиці волинської полуниці – селі Хорохорин Луцького району! Про що й повідомив нас літературним «десертом» (на мелодію пісні «Час рікою пливе...»):

*Піт рікою тече,
сонце зверху пече!
Розпочався сезон полунички!
День пекельний, як рік,
не забуду повік!
Шкода дуже, що так мало нічки!*

Маю надію, що «так мало нічки» не на те, щоб збирати полуничку. А через заклик Олександра Олесея: «Цілуй, цілуй, цілуй її...» Принаймні, полуничку збирайте удвох. І про поцілунки ніколи не забувайте. :)

А також про те, що саме час передплачувати «Так ніхто не кохав» на друге півріччя. І всіх її кровних родичів: маму – газету «Волинь-нова», і сестричок: «Цікаву газету на вихідні» і «Читанку для всіх». Будьте з нами! Бо з нами – і цікаво, і весело!

*В Польщі гроші заробили,
Трактора собі купили.
Тепер будем вже при ділі
В своїй рідній Україні!*

Фото із сайту pikabay.com.

Увага:
конкурс!

Ще такого не було у селі ніколи:
Дівку з Києва засватав
тракторист Микола.

*Весіль бачила багато,
Дуже бідних і багатих,
Лише не було такої пари,
Щоб такий формат обрала!*

(Марія ГАВРИЛЮК, м. Тернопіль).

*Хазяйнуймо, чоловіче,
нас з тобою поле кличе.
Ти за «руль», я на причеп –
і поїдемо у степ.
Там діляночку знайдем,
Ось тоді вже заживем!*

*Щастя поруч – гляньте всі,
Позаду нас стоїть таксі,
Вкинути запаску треба –
Й можна їхати до неба!*

(Василь ЧИЖ,
с. Борохів Луцького
(донедавна Ківерцівського)
району Волині).

Ще такого не було у селі ніколи:
Дівку з Києва засватав тракторист
Микола.

(Із пісні «Весілля» дуету «Світязь»).

*Кажуть, з липня будуть землю
Нашу продавати,
І за це вже голосують
Слуги-депутати.
Маю пай. Хоча гектарів
Менше, ніж триста,
Вирішила вийти заміж
Я за тракториста.*

(Ігор ВИЖОВЕЦЬ, с. Гредьки
Ковельського району Волині).

*Ой, тримай мене, мій милий,
міцно, дуже міцно!
Бо ускочу у той трактор,
та й втечу до міста!*

*Був би тільки любий поряд,
зрушу з місця навіть гору.
Трактор теж я заведу –
і колеса прикручу!*

(Наталія НЕЛІНА, смт Вендичани
Могилів-Подільського району
Вінницької області).

Продовження на с. 30

Фото із сайту my.ua

Фото із твіттер-сторінки «Аталанти».

Навіть під час матчів футболіст знаходить можливість сказати «Люблю!» своїй коханій.

Після знайомства з Роксаною у Руслана Маліновського почали рости футбольні крила

● **ІСТОРІЯ НОМЕРА** Оренда у ФК «Севастополь» незадовго до окупації Криму дала футболістові шанс зустріти СВОЄ КОХАННЯ

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Руслан Маліновський впевнено стає головною зіркою та лідером сучасної збірної України. У травні футболіста «Аталанти» визнали гравцем місяця у Серії А (десь позаду лишилися Кріштіану Роналду, Ромелу Лукаку, Златан Ібрагімович і ще сила-силенна футбольної крутизни). А з кінця березня розпочалася приголомшлива серія «Маліно» в італійській

першості: українець відзначався результативними діями в десяти матчах поспіль — загалом набравши у цих поєдинках 15 балів за системою гол+пас! Усього ж на рахунку Руслана протягом сезону 8 голів та 12 пасів (найкращий асистент першості!) у чемпіонаті. А в фіналі Кубка Італії він поклав м'яча у ворота самісінького Джанлуїджі Буффона (хоча «Аталанта» в підсумку й поступилася «Ювентусу» з рахунком 1:2).

“ Кар’єрний шлях народженого у Житомирі Руслана Маліновського не був встелений трояндами.

Проте цієї красивої футбольної казки цілком могло б і не бути. Адже кар’єрний шлях народженого у Житомирі Руслана Маліновського не був встелений трояндами. Подейкують, що у підлітковому віці київське «Динамо» погодилося взяти перспективного хлопця до своєї академії. Але за умо-

Продовження на с. 4

Передплатіть наші видання на II півріччя 2021 року – і отримайте мультиварку чи кухонний набір

Тижневик
Волинь
 Газета
передплатні індекси:
 30000, 60306, 60305, 86772
 (для читачів Волинської області),
 97847
 (для читачів Рівненської області),
 61136 (для читачів інших областей).

Тижневик
Цікава
 ГАЗЕТА на вихідні
передплатні індекси:
 60304, 60306, 60392, 86772
 (для читачів Волинської області),
 60312 (для читачів Рівненської області),
 60307 (для читачів інших областей).

Місячник
 НЕЙМОВІРНІ ІСТОРІЇ І ЛЮДСЬКІ ДОЛІ
Читанка
 ДЛЯ ВСІХ
передплатні індекси:
 97847
 (для читачів Волинської області),
 60313
 (для читачів Рівненської області),
 60780
 (для читачів інших областей).

Місячник
ТАК НІХТО НЕ КОХАВ
передплатні індекси:
 86771, 60305, 60392,
 86772
 (для читачів Волинської області),
 60779
 (для читачів інших областей).

«Так ніхто не кохав» volyn.com.ua

Початок на с. 3

ви, що на тренування він тричі на тиждень приїжджатиме до столиці з рідного Житомира (і він би, звісно, їздив — проте в батьків-музикантів тоді просто не було грошей на оплату дороги). Тож юний футболіст опинився у системі донецького «Шахтаря». Проте його керівництво тоді неначе сказалося на бразильцях, вперто не помічаючи українських талантів — тож за першу команду «Шахтаря» Руслан так і не зіграв жодного матчу.

А в 19-річному віці Маліновського відправили в оренду до ФК «Севастополь». За цей клуб Руслан провів 16 матчів і забив один-однісінький гол — після чого в український Крим прийшли російські окупанти й на півострові почалися моторошні часи. Звісно, він полишив окуповану територію, проте... вже не сам! Адже на той момент у нього зав'язалися романтичні стосунки з кримчанкою Роксаною Данильченко.

І ось саме тоді, схоже, в нашого парубка... почали рости крила! Кар'єра талановитого півзахисника якось відразу пішла вгору — спочатку в «Зорі», згодом в «Генку»...

Восени 2016-го Руслан та Роксана зіграли весілля, обравши місцем його проведення Чехію. Цікаво, що на весільних світлинах обрамлення футболіста постає в образі блондинки. Натомість на пізніших сімейних фото вона вже брюнетка.

А за три роки у Маліновських народилася донечка Олівія. Сталося це вже в італійському Бергамо, куди сім'я українського футболіста перебралася з Бельгії, де він упродовж кількох сезонів яскраво виступав за «Генк». До речі, після переїзду в «Атланту» багато хто робив щодо Руслана геть не райдужні прогнози. Мовляв, одне діло «запалювати» в Лізі Жупіле, інша справа

Коли м'яч у ногах у «Маліно» — в суперників збірної України починають тремтіти колінця...

Розклад матчів збірної України на Євро-2020 (груповий етап)
13 червня, 22.00 Нідерланди — Україна
17 червня, 16.00 Україна — Північна Македонія
21 червня, 19.00 Україна — Австрія

Олівія Маліновська: «Швидше б уже ці батьки виконали свою обіцянку й купили мені братика або сестричку!»

Зірковий футболіст допомагає дружині не тільки прибирати в їхньому чималенькому помешканні в Бергамо, готувати на кухні борщі та смажити котлети, а й залюбки бере участь у вихованні донечки.

ва — закріпитися в топчемпіонаті, яким є Серія А. Звісно, на початках українцю довелося трохи погріти лаву запасних, потім вдовольнитися роллю «гравця заміни»...

Проте за підтримки своїх дівчат — люблячої дружини Роксани та маленької

донечки-красуні Олівії — «Маліно» завоював авторитет тренерського штабу, вболівальників та футбольних експертів. Тож нині Руслан вже не просто лідер свого клубу — він зірка усієї Серії А.

До речі, Роксана Маліновська якось зізналася, що вона зовсім не проти, аби в їхній Олівії з'явився братик або ж сестричка. На що Руслан рішуче заперечив: мовляв, як це «братик або сестричка» — треба і братика, і сестричку, адже дітей багато не буває!

Окрім цієї напівжартівливої дискусії, інших «непорозумінь» в житті подружжя не спостерігали. Зірковий футболіст допомагає дружині не тільки прибирати в їхньому чималенькому помешканні в Бергамо, готувати на кухні борщі та смажити котлети, а й залюбки бере участь у вихованні донечки. Натомість Роксана з Олівією віддячують своєму чоловікові й татусеві пристрасним вболіванням під час матчів «Атланти». А коли вже Руслан забиває гол, то, подекуди, по-українськи щирі радість його поки маленької сім'ї чутно мало не на все Бергамо!

Восени Руслан Маліновський знову грає з «Атлантою» в Лізі чемпіонів. А, можливо, вже й не з «Атлантою» — охочих придбати українця точно не бракуватиме. Питання — до якої запропонованої суми у керівництва бергамасків вистачатиме твердості характеру казати: «Ні — «Маліно» не продається!».

Ну, а ми з нетерпінням чекаємо на Євро-2020 (стартує вже 11 червня). І радимо суперникам збірної України (на груповому етапі це будуть Північна Македонія, Австрія та Нідерланди) починати вже боятися «Маліно» та інших наших козаків!

Мама завжди має рацію

- **ДО СЛІЗ** Цінують час. З нею... кожну мить. Мама – криниця мудрості, та ми не завжди з неї черпаємо

У 16 років я вважала себе дуже розумною й точно знала, що проживу краще життя, ніж вона. Тож постійно з нею сперечалася, переконуючи у своїй правоті. А вона злилася. Суперечки наші завершувались приблизно так:

- Довго не гуляй, бо змерзнеш.
- Поїж, як збираєшся кудись іти.
- Закрий рота!

У 23 роки свято вірила, що вона все в житті робить не так. А я – саме так, як треба. Ми вже не так часто сварилися, я давала їй читати «правильні книги», які вона одразу повертала. «Ну нічого, не читай, тобі ж гірше», – крутилося в голові. Розмови наші закінчувалися:

- Коли тебе чекати?
- Гроші маєш?
- Закрий рота!

У 25, з головою занурившись у психотерапію, зрозуміла, хто ж причина

всіх моїх проблем. Здогадалися? Вона! Я не мовчала, вона ж не захищалася. Лиш відповідала:

- Тобі з батьками не пощастило.
- Колись і в тебе будуть діти.
- Закрий рота!

Від 30 до 35 я металася, як розгніваний бик під час кориди, перекроїла своє життя, перевернула все з ніг на голову. Лише вона мовчала й посміхалася, була такою спокійною, раділа, коли атакувала її кухню. Нічого не запитувала, а я б і не знайшлася, що їй відповісти. Я сиділа і мовчала. І вона теж. А могла б й щось сказати. Я б не мала чим крити.

Як їй це вдавалося? Поняття не маю. Вона ні мудрих книжок не читала, ні до психологів не ходила, і зараз, на порозі 40-річчя, я чітко побачила свій образ у молодості: розгніваний хом'як, який пишається своєю мудрістю, амбіцій-

ною й ефемерною, та не життєвою.

Вона мовчала, бо звикла важко жити й працювати, як і всі попередні покоління жінок в її родині. Вона мусила боротися за своє місце в цьому світі.

Упродовж усього мого життя мама завжди ставилася до мене з турботою, навіть коли я намагалася боляче її вколоти.

Постійно чекала на мене вдома зі смачною та свіжою їжею, у будь-яку годину дня і ночі.

Завжди безпомилково ідентифікувала покидьків у моєму житті, навіть побачивши їх хоч на мить. І не картала потім: «Я ж тобі казала».

Давала повну свободу дій і не обмежувала мою волю.

І зараз я собі думаю, що в ті 16, 23, 30 треба б було змовчати... не вколоти... не сказати того й цього... Мама каже, що не пам'ятає нічого. Обманює. Обіймає і цілує. І я закриваю рота.

Тиша навколо, лиш час минає... А я подумки прошу – не спіши, втікай повільніше...

Джерело: tutkatamka.com.ua.

«Упродовж усього мого життя мама завжди ставилася до мене з турботою, навіть коли я намагалася боляче її вколоти».

І зараз я собі думаю, що в ті 16, 23, 30 треба б було змовчати... не вколоти... не сказати того й цього... Мама каже, що не пам'ятає нічого. Обманює. Обіймає і цілує. І я закриваю рота.

Фото із сайту freerik.com.

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

Як сваритись по-християнськи і чи це взагалі можливо?

- **ШПАРГАЛКА ДЛЯ ДВОХ** Кожен із нас, незважаючи на темперамент чи характер, зустрічався у своєму житті із конфліктами. Усі ми — люди, і усяке болісне зіткнення, непорозуміння річ, здається, неминуча. Особливо коли йдеться про подружжя. Однак чи можна сваритись правильно, чи є така собі «християнська сварка»?

Пам'ятайте слова апостола Павла: «Нехай над вашим гнівом не заходить сонце».

Тетяна ТРАЧУК,
dyvensvit.org

Конфлікти у подружжя трапляються завжди — як на початку спільного життя, так і після «серйозного стажу».

Важко говорити, що сварки можуть бути християнськими. Конфлікт — це завжди зіткнення інтересів — більше чи менше.

Дуже часто молоді пари сваряться без, здається, жодних на те причин. Однак вони насправді є та іноді настільки глибинні, що ми цього не усвідомлюємо. До прикладу, щойно одружені розпочинають спільне життя. І в кожного — свої моделі поведінки у сім'ї. Для одного прийнятно заго-

товляти капусту на зиму, для іншого — ні. І з такої причини уже виникає сварка. Нерідко ми ображаємось на те, що зранило нас ще в дитинстві, тоді, як наші половинки не розуміють, у чому справа.

Конфлікт можна назвати християнським у тому випадку, коли він є конструктивним. Тобто, коли обоє щось винесли із нього для себе і зв'язок між ними поглибився, а не послабився. Звісно, ці ситуації завжди супроводжуються шквалом емоцій. Однак дуже важливо зупинитись, щоб проаналізувати, а в чому ж проблема? Запитати, чого ображаєшся ти і що зачепило мене?

Найважливіше розуміти, що сваритись — це нормально. Проблема в тому, що

багато закоханих пар навіть не хочуть слухати про те, що між ними можуть бути неполадки. Проте починається спільне життя, і перші непорозуміння подруги сприймають як ознаку своєї фатальної помилки — «не зійшлись характерами», «не той», «не та».

Однак труднощі — це не свідчення того, що все пішло шкереберть. Це нормально, головне — навчитись виходити із конфлікту «розумнішим».

Справжнім викликом для сучасного покоління є тенденція всеосяжного «комфорту». Мені має бути добре з тобою, якщо ні — нам не по дорозі. Але ж ідеальних стосунків не існує. Щасливі пари — це ті, які навчилися сваритись правильно.

Допомогти у цьому може вправа «перелітаючи над стільцями»: обидві конфліктуючі сторони без зайвих емоцій, дивлячись

«**Щасливі пари – це ті, які навчилися сваритись правильно.**»

одне одному у вічі, розповідають про причину свого незадоволення, вислуховують одне одного і домовляються. Це конструктивний підхід.

Важливо під час суперечки не звинувачувати свого партнера, використовуючи «ти-повідомлення»: ти винен, ти вчинив не так, ти... Слід говорити про себе: я відчуваю, що...

Сварка у подружжя не може бути поєдинком, не повинно бути переможців. Конфлікт — це боротися разом, а не проти одне одного.

Важко знайти універсальний рецепт правильної суперечки. Однак можна скористатись з декількох порад. Варто молитись одне за одного: «Господи, благослови мого чоловіка, дружину. Амінь». Не «дай розуму», а благослови — і Бог знає, як діяти.

І ще одна універсальна порада від апостола Павла: «Нехай над вашим гнівом не заходить сонце».

Отож сваритись — це цілком природно і по-людськи. Але необхідно робити це по-християнськи — вчитись вислуховувати одне одного, бачити потреби одне одного і зважати на них.

І у серці – цвяшок

- **ЖИТТЯ, ЯК СЕРІАЛ** Він забіг у магазин, коли вже збиралася зачиняти. Я так і сказала:
 - Вибачте, зачинено.
 - Зачекайте, будь ласка. Я лише на хвилинку. Ваш магазин єдиний у цьому районі, який працює до сьомої і куди мав надію встигнути по закінченні роботи. У нього був дуже засмучений вигляд. Мені стало шкода цього чоловіка.
 - Добре, вибирайте...

Sandra OLEK

Він швидко оглянув зал. Але, очевидно, не побачив того, що шукав.

— Чим можу допомогти? — сказала чергову фразу, яка (я знаю, дратує багатьох покупців і мене, коли щось купую й хочу зосередитися та подумати над вибором товару).

Але він аж зрадів, почувши мої слова.

— Не повірите, крутиться на язиці, а не можу пригадати цю просту й відому усім назву предмета.

— То, може, якісь асоціації?

Такого забудькуватого покупця молодого віку мені доводилося бачити вперше. Звичайно ж, якщо заходили пенсіонери, то всяке траплялося. А тут...

— Так, так, асоціації, — швидко вхопився він за рятівне слово. Загадка: два кільця, два кінця і у центрі — цвяшок.

— Ножиці, — проказали ми одночасно і чомусь аж засміялися.

— Так, ножиці, — мама попросила. — Я, невдячний, кілька днів за справами забуваю купити. А тут вона подзвонила, що чекає зі смачнющим борщиком і голубцями. Хоч який заклопотаний був на роботі, борщ із голубцями якось одразу закарбувалися в пам'яті. То ж оце й прибіг сюди, сподіваючись встигнути до закриття. І таки не спізнився.

— Голодній кумі хліб на умі, — сказала я. — Чи знайдеться хоч хтось серед українців, хто не любить борщу і голубців?

Він усміхнувся, а розраховуючись, пильно подивився на моє обличчя.

— Не скажу, що часто буваю тут, але ні разу вас не бачив.

— Бо я влаштувалася сюди після школи. Не вступила, куди хотіла, то й не стала навчатися аби-де. Попрацюю трохи, підготуюся краще, і сподіваюся наступного року потрапити на економічний.

— А зараз вчишся економити? — пожартував він. — Не купуючи речі, які продаєш?

— Мені не потрібно вчи-

тися економити. Моя сім'я тільки те й робить, що економить, скільки себе пам'ятаю.

Він простягнув руку до полички з парфумами.

— Я візьму ще й ці.

— Для мами?

— Для вас. Сподіваюся, що вгадав із запахом, — заплатив, поклав переді мною парфуми, ще раз подякував і вийшов.

Назавтра він посигнавив мені з дорогої машини, коли я спустилася східцями після закінчення робочого дня.

— Мені дуже незручно за вчора, що не тільки змусив вас чекати, а ще й наче дражнив голодну людину нагадуванням про українські страви. Тому маю сміливість запросити на вечерю до ресторану.

По вечері він запропонував поїхати до мене. Я відмовилася, пояснивши, що не шукаю миттєвих і швидкоплинних задоволень, що можу бути тільки з тією людиною, яка мене покохає.

На його чоло лягла маленька зморшка. Але тут же зникла.

— Розумію, — тепло посміхнувся він. — Ти маєш рацію, не входячи в стосунки з першим-ліпшим.

Підвіз мене до гуртожитку, поцілував кінчики пальців.

— Скоро зустрінемося.

І зник майже на місяць.

Він з'явився несподівано, точніше, неждано. Величезний букет квітів. Подарунки. Повів до ресторану. Простягнув обручку.

— Тепер ти — моя наречена.

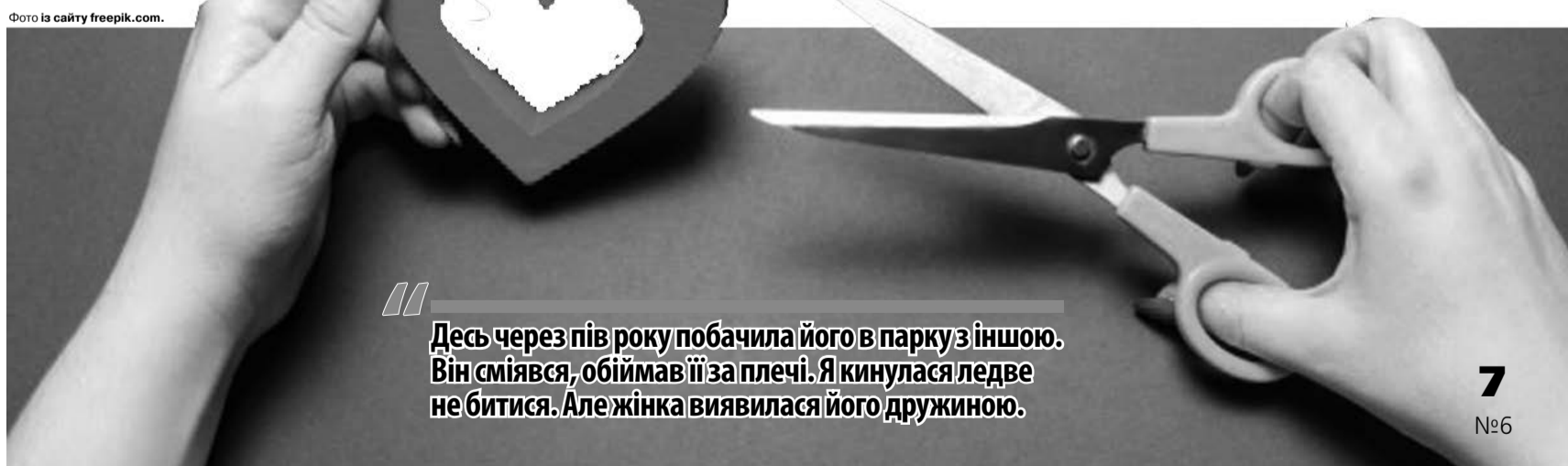
Щаслива, стала належати йому. Звідки ж було знати, що цей «трюк» був лише засобом зробити мене своєю?

Десь через пів року побачила його в парку з іншою. Він сміявся, обіймав її за плечі. Я кинулася ледве не битися. Але жінка виявилася його дружиною.

Два кільця, два кінця, а у центрі — цвяшок. Після шоку я ніяк не могла правильно відтворити цю відому всім загадку. Щоразу, коли вона з'являлась в моїй голові, а було це часто, бо нерідко прокручувала сцену нашої першої зустрічі, весь час на язиці крутилося:

«Два кільця, два кінця, і у серці — цвяшок».

Фото із сайту freepik.com.

Десь через пів року побачила його в парку з іншою. Він сміявся, обіймав її за плечі. Я кинулася ледве не битися. Але жінка виявилася його дружиною.

«Чоловік на заробітках, а я вночі кусаю подушку...»

● ДЕЛІКАТНА ТЕМА

— Знаю, що багато подружніх пар в Україні нині живуть у розлуці, сім'ї розділені кордонами й відстанями. Хочеться засинати і прокидатися в обіймах коханого, але такої можливості нема. Через це страждаю від депресії, безсоння та жіночих хвороб. І для чоловіка сексуальне утримання є шкідливим, він наче відвикає від інтимних стосунків. А що з цього приводу думають лікарі-сексологи? — запитує наша 35-літня читачка, яка мріє стати мамою, але за 6 років у шлюбі завагітніти не змогла

Марія КАЩУК

ЧОМУ СЕКСУАЛЬНИЙ ГОЛОД ДОПІКАЄ НЕ ВСІМ ОДНАКОВО?

Гармонійні й регулярні статеві стосунки є важливими, бо вони зміцнюють сім'ю, позитивно впливають на здоров'я й роблять нас щасливішими.

Одне із шотландських досліджень свідчить, що люди, які насолоджуються коханням кілька разів на тиждень з постійним партнером, в середньому виглядають на 12 років молодшими, ніж їхні однолітки, які не мають частих статевих контактів. Адже під час регулярних занять сексом в організмі чоловіків і жінок виділяються гормони тестостерон і естроген, які позитивно впливають на стан тіла. Якщо у ліжку не лінуватися, то це допомагає оздоровитися, позбутися зайвих калорій, наче ви побували у фітнес-центрі.

Кажуть, що і для зниження ризику серцевого нападу та профілактики судинних захворювань бажано кохатися хоча б два рази на тиждень. При цьому ви, самі того не підозрюючи, активно справляєтеся зі стресами і навіть депресією та ще й отримуєте задоволення.

Але досить сипати жінці сіль на рану. Спеціалісти заспокоюють, що паузи у статевому житті є певним випробуванням, та все не так вже й трагічно.

«Секс справді благотворно впливає на наш організм, але його відсутність зовсім не вбиває. Твердження, що утримання у жінок призводить до серйозних гінекологічних хвороб,

Фото із сайту zolochiv.online.

Тривалі розлуки розпалюють пристрасть, але здатні її й загасити.

а у чоловіків — до урологічних, наукою не доведене. Більшість досліджень на тему відсутності сексу лише підтверджують зв'язок інтиму з нашим емоційним станом. А головне — засвідчують індивідуальну потребу кожного в близькості, здатну задовольнити наш темперамент, — пояснює психотерапевт і сексопатолог Ольга Юрценюк. — Людям із сильною сексуальною конституцією хочеться займатися коханням набагато частіше, ніж особам зі слабкою. При цьому останні не відчують напруження або занепокоєння при відсутності статевих контактів.

У той же час лікарка зауважує: якщо потреби жінки не задовольняються (бажання любити і бути коханою), зокрема і в пла-

Для зниження ризику серцевого нападу та профілактики судинних захворювань бажано кохатися хоча б два рази на тиждень.

ні сексу, то в організмі справді може виникнути порушення гормональної рівноваги, через що часом не вдається завагітніти, виникає дратівливість, негативні емоції.

А як переносять любовний голод чоловіки? У 20–30 років організм досить швидко відновлюється після «вимушеного простою». А ось для тих, кому за 40, тривале сексуальне утримання може стати причиною імпотенції, призвести до хворобливих змін у передміхуровій залозі. У деяких представників

сильної статі формується «комплекс неспроможності» — побоювання сексуальних стосунків після тривалої паузи, страх опинитися «не на висоті», що змушує їх свідомо уникати близькості під будь-яким приводом.

ЩОБ ІНТИМНЕ ЖИТТЯ НЕ ЗАЙШЛО В ГЛУХИЙ КУТ

«Чим довше ви обходитеся без сексу, тим більше втрачаєте до нього інтерес. Але оргазм — найкращий афродизіак. Чим частіше займаєтеся коханням, тим пристраснішим стаєте. Яскравий секс здатен завести двигун вашого лібідо, оскільки сприяє виробленню статевих гормонів», — пояснює Таммі Нельсон, сексолог, автор книги «Як отримати той секс, якого вам би хотілося».

Він наголошує, що пари повинні разом обговорювати всі проблеми, які виникають у стосунках.

«Я кожен день чую, що люди не знають, як завести розмову на цю тему, або що такі спроби щоразу закінчуються сваркою. В результаті деякі пари вирішують, що простіше взагалі не займатися сексом, ніж розбиратися із взаємними образами і непередбачуваними емоціями — такими, як гнів або почуття провини. Тому важливо звернутися по допомогу раніше, ніж інтимне життя зайде в глухий кут», — пояснює експерт.

«Будьте готові до того, що перші кілька разів після тривалої перерви секс може виявитися «незграбним». Але згодом стане краще», — обіцяє Стівен Снайдер, терапевт-сексолог у своїй книзі «Любов, якою варто займатися». Один зі способів воскресити згасле інтимне життя в шлюбі — проявити максимум делікатності й терпіння. Чоловікові, який не є «сексуальним гігантом», можливо, якийсь час буде ніяково й некомфортно. Ви можете спочатку обмежитись ніжними обіймами і дотиками, не демонструючи нетерплячості. Повертати близькість краще поступово, щоб процес не був шокуючим», — радить лікар.

Він рекомендує практикувати усвідомленість у стосун-

ках. «Спробуйте перед сексом просто трохи полежати поруч із партнером без одягу, нічого не роблячи. В цей час звертайте увагу на свій фізичний та емоційний стан, дихання, відчуйте, як ваше тіло стикається з іншим. Намагайтеся просто перебувати в теперішньому моменті без жодних оцінок і вагань. Це знизить стрес і допоможе зробити інтимну близькість набагато природнішою», — говорить Стівен Снайдер.

Як підтримувати відновлений вогник бажання? Лікар порів-

Один зі способів воскресити згасле інтимне життя в шлюбі — проявити максимум делікатності й терпіння.

нює секс із їжею. Якщо ми постійно, день у день, будемо споживати одну і ту ж страву, то з часом втратимо до неї будь-який інтерес, навіть якщо раніше її дуже любили. Аби секс продовжував радувати і збуджувати, партнери повинні вносити різноманітність в інтимне життя. На думку спеціаліста, щоб запалити пристрасть, потрібні вигадливість, елементи гри та деяка загадковість.

«Можна скласти від трьох до п'яти своєрідних «еротичних меню» і поділитися ними один з одним. Розмови про секс часто допомагають пробудити бажання і зближують. Домовтеся раз на тиждень пропонувати один одному якийсь варіант зі свого «меню». Дозвольте собі не поспішати і поступово знову звикати до проявів власної сексуальності».

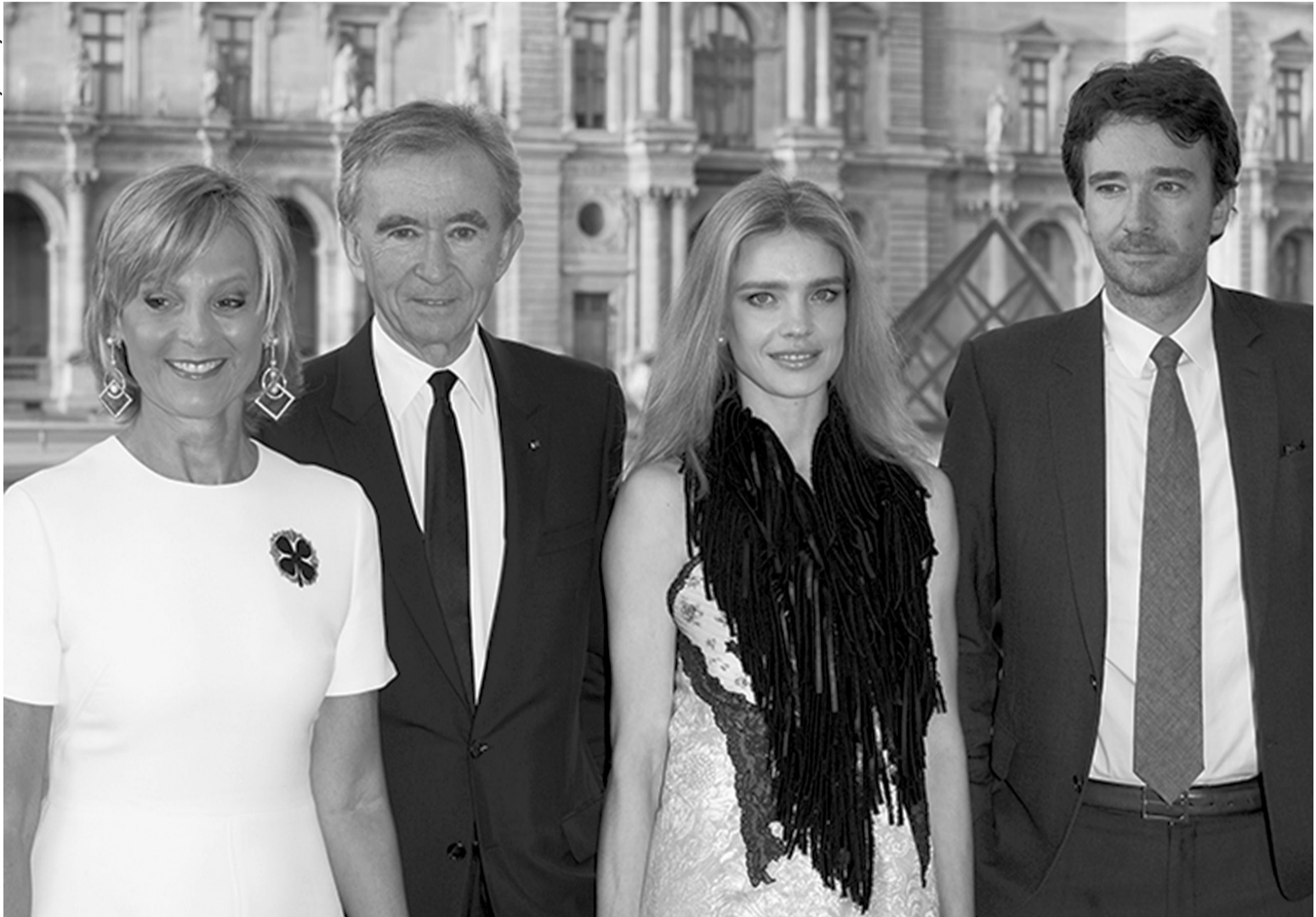
Багато хто звик вважати секс просто приємним заняттям, що приносить задоволення і зміцнює духовну близькість. Але гармонія в інтимних стосунках є однією зі складових здорового способу життя, запорукою продовження роду. Тому й важливо разом із партнером розібратися у своїх пріоритетах, обговорити ситуацію, аби запобігти її ускладненню.

Після кількомісячної перерви секс не завжди буває яскравим, але ейфорія близькості обов'язково повернеться, якщо є любов і довіра.

Фото із сайту img5tv.cdnvideo.ru

Мільярдери батько і син Арно пов'язали своє життя з успішними жінками.

Чого не вистачає для щастя дружині найбагатшого чоловіка на планеті?

- **СЕ ЛЯ ВІ** Французький бізнесмен Бернар Арно нещодавно був визнаний найбагатшою людиною Землі. Йому належить близько 70 брендів, включаючи Dom Perignon, Bulgari, Louis Vuitton, Sephora і Tag Heuer, а також майже 3900 крамниць. Статки багатія зростають, як на дріжджах, у травні 2021-го вони оцінювалися у 186,3 мільярда доларів. Такі гроші дають змогу Арно та його дружині Гелен Мерсьє не тільки на екзотичних островах позасмагати, а й у космос полетіти. Втім, за словами закоханих, для щастя золоті гори не потрібні

Ірусина ПРИХОДЬКО

Зіркова пара особистого життя майже не афішує. Однак відомо, що засновник імперії моди й талановита піаністка познайомилися в гостях у відомого скрипаля Іврі Гітліса, який нині живе у Парижі. У той вечір мільярдер одразу вподобав музикантку Гелен Мерсьє й вирішив провести її додому. Після того вони не бачилися три тижні. За цей час дівчина встигла відіграти кілька концертів у Європі, а коли повернулася з гастролей, знову випадково зустрілася з відомим холостяком, який на той час уже

розлучився з першою дружиною Анною Деваврен, про яку публіці майже нічого не відомо. Цього разу він красуню-музикантку не відпустив: після кількох побачень запропонував зустрічатися.

«У свого чоловіка я закохалася, коли почула, як він грає на піаніно. Тоді Бернар не був схожим на того непохитного бізнесмена, яким його бачать усі. Музика робила його дуже чутливим... Він любить виконувати Шопена», — розповіла Гелен для журналу «Форбс».

Зблизила пару і трагедія в родині Мерсьє: старша сестра Гелен, яка страждала від розладу психіки та вживання нарко-

тиків, покінчила життя самогубством. Ця біда розділила життя жінки на до і після.

«Вона була скрипалькою і дуже важливою для мене людиною. Саме через сестру і полюбила музику. Одного разу Бернар сказав, що я повинна дихати для тих, хто мене потребує. Він допоміг мені вийти з тяжкої депресії», — поділилася Гелен.

Подружжя разом уже 30 років. Пара встигає приділяти увагу не тільки кар'єрі, а й чотирьом дорослим дітям: Олександру і Фредеріку, а також Дельфіні й Антуану від першого шлюбу Арно з пані Деваврен. За словами Гелен, французький

Пані Арно в компанії чоловіка завжди усміхається.

мільярдер — дуже уважний батько. Щодня він проводить із синами та донькою як мінімум дві години. А коли вони були школярами, завжди допомагав виконувати завдання з математики. Разом не часто виходять у світ і не вечеряють у дорогих ресторанах, як це заведено у зіркових пар. «Ми не любимо проводити багато часу за столом. Я щаслива, коли просто переглядаю з ним американські серіали», — зауважила пані Арно-Мерсьє.

Про весілля найбагатшої людини Європи за версією журналу Forbes 2018 року та талановитої піаністки відомо мало. А от одруження спадкоємця модної династії — Антуана Арно — прогрімало на цілий світ. Він узяв шлюб з російською моделлю Наталією Водяною, яку вперше побачив на фотосесії для Louis Vuitton у 2008-му. Тоді красуня ще була заміжня.

«Вона навіть не пам'ятає цього. Коли я побачив її, у мене буквально відвисла щелепа. Наталія не просто

Французький мільярдер — дуже уважний батько. Щодня він проводить із синами та донькою як мінімум дві години. А коли вони були школярами, завжди допомагав виконувати завдання з математики.

гарна. У ній є якась неймовірна аура», — розповідає Антуан.

Наступні кілька років Арно і Водянова зустрічалися на світських заходах і — у спільних знайомих. Між ними зав'язалася дружба, а коли француз порвав із своєю дівчиною та дізнався, що серце росіянки тепер теж вільне, вмовив її піти з ним на побачення. Примхлива білявка погодилася переїхати у його паризьку квартиру тільки через кілька місяців.

«Ми сиділи на терасі, милувалися видом на місто, і обоє дуже соромилися. Він навіть не намагався мене поцілувати! Я вирішила, що Антуан хоче, щоб ми залишилися друзями», — пригадує Водянова.

Наступного разу пара зустрілася на Ібіці. Стосунки набирали обертів й Арно запропонував Наталії перебраться до нього в Париж разом із трьома дітьми й наголосив, що хоче, аби вона народила йому ще двох. Із часом його бажання збулося. У пари є двоє спільних синів: Максим, якому цьогоріч виповнилося 7, і 5-літній Роман.

«Усього за два з половиною роки у мене з'явилося п'ятеро дітей, — каже Антуан Арно. — І це краще, що могло статися у моєму житті...»

Коли Господь творив МАМУ

- **для душі** Одного разу добрий Бог вирішив створити... маму. Шість днів та ночей Він роздумував і експериментував. Та ось з'явився ангел і каже:
— Ти стільки часу тратиш на неї!..

Бруно ФЕРРЕРО, італійський католицький священник-монах, оповідання з книги «365 коротких історій для душі» (Видавництво «Свічачо»)

— Так... Але чи ти читав вимоги замовлення? Мама повинна складатися зі 180 рухомих частин, які можна було б при потребі замінити, її поцілунок має лікувати все — від зламаної ноги до розчарування в коханні, також вона мусить мати шість пар рук.

Ангел похитав головою і недовіркою спитав:

— Шість пар рук?

— Не в руках проблема, — відповів Бог, — а в трьох парах очей, що вона повинна мати.

— Аж стільки! — скрикнув ангел. Бог ствердно кивнув. Потім додав:

— Одну пару, щоб бачити через зачинені двері, коли питає: «Що ви там робите, діти?», навіть якщо вона вже знає, що вони роблять. Другу пару — на потилиці, щоб бачити те, що не мала би бачити, але що має знати. Третю — щоб таємно сказати синові, який потрапив у халепу: «Розумію, сину, і люблю тебе».

— Господи, — сказав ангел, — уже пізно, йди відпочивати.

— Не можу, — відповів Бог. — Вже майже закінчую.

Ангел поволі обійшов навколо моделі матері.

— Надто ніжна, — сказав зітхаючи.

— Але витривала! — відповів Господь із запалом. — Ти не можеш уявити собі того, що може зробити чи витерпіти мати.

— Вміє думати? — спитав ангел.

— Не тільки думати, а вміє також дуже добре користуватися своїм розумом і пристосовуватися до обставин.

Тоді ангел схилився над моделлю і доторкнувся пальцем до її обличчя.

— Тут щось стікає, — сказав здивовано.

— Так, це — сльоза, — відповів зі смутком Бог.

— А для чого вона? — спитав ангел.

— Щоб висловити радість, смуток, розчарування, біль.

— Господи, Ти — справді геній! — вигукнув захоплено ангел.

Тихим меланхолійним голо-сом Бог прошепотів:

— Правду кажучи, це не Я створив... ту сльозу...

(Ерма Бомбек).

Бог не створив сліз. То чому їх творимо ми?

Фото із сайту pixabay.com.

Весілля відмінило... собача

- **НЕВИГАДАНА ІСТОРІЯ** Блідий, мов стіна, Роман зайшов до вітальні. Обвів очима притихлих присутніх. Поволі важко сів у крісло. Обхопивши голову руками, почав розхитуватись з боку в бік.
– Можете розходитись, – мовив трохи згодом, – весілля не буде. Покинула вона мене, – і вже крізь сльози, – через собаку. Покинула мене через оте декоративне собача!

Анна КОРОЛЬОВА

Родичі здивовано переглянулись. Весільний староста, кум Петро, щось там почав доводити і збирати охочих, аби йти до нареченої і вмовляти. Але сам молодий мовчав. Тітка Галя, Романова мама, вхопила ключі з тумби і, сівши в авто, полетіла до майбутніх сватів усе з'ясовувати.

– Де таке видано, – бурмотіла собі під ніс невдоволено, – сукня десять тисяч, за ресторан сорок і ще казна скільки на оті прибабаси, лімузин і фотографа. Так нас осоромити. Через Жучку весілля відмінити... Я вам зараз покажу Жучку, я вам...

Думки плутались і, випереджаючи одна одну, не да-

“
А якщо вона, борони Боже, нездорова стане? Ти її теж... Як Жучку свою?

вали зосередитись. А ось і двір майбутніх сватів.

Здійнявши куряву, різко дала по гальмах. «Аби Шурці ніхто не сказав, – встигла подумати, вилітаючи з авто. – За таке кермування він мене за руль більше в житті не пустить».

У домі і на подвір'ї було тихо так, ніби тут не до весілля готувались, а в останню путь когось мали випроваджати. У дальній кімнаті знайшла сваху. Та, ніби й не було нічого, сиділа перед дзеркалом у банному халаті. На голові рушник, а на обличчі маска для лица. Сват ліниво перемикав канали телевізора. Галя отетеріло дивилась на них обох. Усю рішучість мов рукою зняло. Вона – з новою зачіскою, макіяжем і у платті, а свати, які повинні вже й нареченого чекати біля ошатної нареченої, – у банних халатах.

– Чого? Де? Як? – не в силах сформулювати свою думку лепетала жінка.

– Там гості. Брат із Німеччини приїхав. Що за ігри?..

Сват важко підвівся з ліжка. Порухом руки спинив дружину, яка мала щось там сказати:

– Наша Настя не піде за вашого Романа. Рішення остаточне. Не потрібні нам такі родичі. Крапка. А тепер на вихід, Галю, на вихід.

– Чи ви, свате, бува, не занедужали? Що говорите? З якого дива? Це Анастасія із самого ранку таке вигадала, а ви – доросла й інтелігентна людина – її ще й підтримуєте? А Жучка моя до чого? Навіщо ж пса приплели?

У свата обличчя почало наливатись багрянцем. Посунув на Галю, і таки було б щось, аби сваха не скочила між ними:

– Та ви ж не люди, Галю! Хіба ж я не пам'ятаю, як ви над тією собакою тряслись? Де вона зараз? Де я тебе питаю? Якщо у вас вистачило совісті так із твариною вчинити, то чого від вас чекати у майбутньому. Ви беззахисне створіння по-

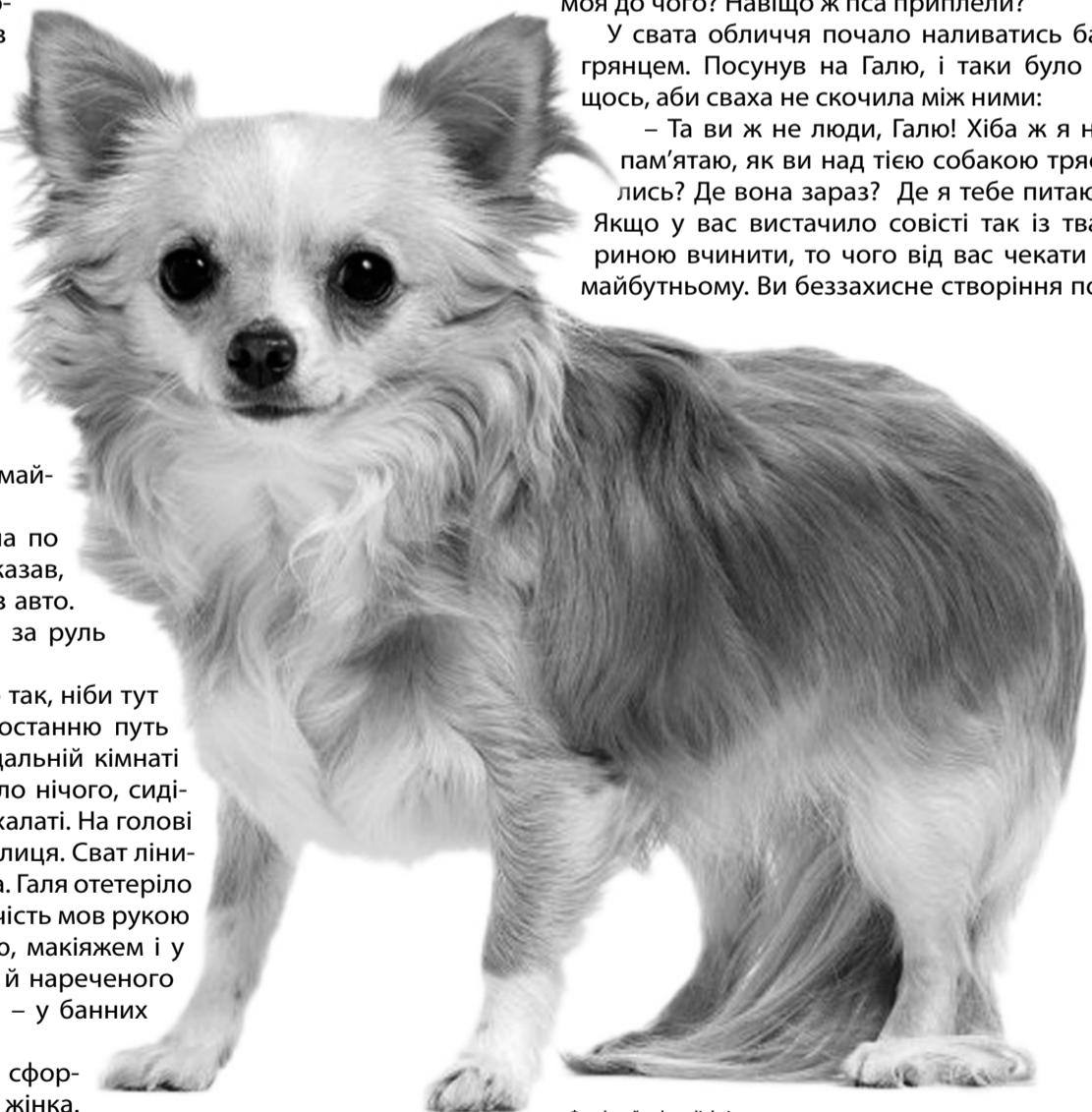

Фото із сайту depositphotos.com.

«Можете розходитися. Весілля не буде».

кинули! Не треба моїй донці такого чоловіка! Не чекає її з ним нічого хорошого. А якщо вона, борони Боже, нездорова стане? Ти її теж... Як Жучку свою?

Галина ще щось там намагалась довести, але її ніхто не слухав. Забувши про авто, додому пішла пішки. Перед очима була її маленька Жучка. Смішна собачка, яку років десять тому на день

дорогу, гавкала до тих пір, доки випадковий перехожий зайшов у дім і викликав «швидку». Ну так вони собі й були вдвох, аж поки рік тому донька заміж не вийшла. До мами переїхала, а там і онучок знайшовся.

Але нездоровий хлопчик був чомусь. Все кахи та кахи. Де тільки не були на перевірках із ним. І лише місяць тому визначили, що малюку

готуватись. Шурка вчора чи позавчора казав щось про те, що собака та вже три дні не їсть, але Галя відмахнулась:

– І так турбот повно. Вона вже старенька. Як буде, так і буде. Нікуди її вести не буде-мо і так усьому світові гроші винні.

... Йшла Галя і ніяк втямити не могла, чому ж сват до собак їхню родину приплів? До чого тут ставлення до тварини і весілля? Де одне, де інше?

– Загуляла Настя, напевне, – вирішила Галина. – А оту собачку вигадала, як виправдання. Добре, що Ромко мій не встиг її за жінку взяти...

Анастасія ж у цей час сиділа поруч із маленькою чихуахуа. Та відходила після помічної процедури. Погладжувала її і повторювала крізь сльози:

– Нічого, нічого, маленька моя. Все мине. Ти ще житимеш, я допоможу. Не покину тебе, моя хороша. Чуєш? Я тебе не покину!

Так і не зрозумів нічого Роман, й Галя не зрозуміла. А от батьки дівчини і всі ті, хто побачив ту собачку, коли Анастасія її з будки витягла і додому принесла, підтримали повністю.

... Йшла Галя і ніяк втямити не могла, чому ж сват до собак їхню родину приплів? До чого тут ставлення до тварини і весілля? Де одне, де інше?

народження її подарував чоловік. Діти вже дорослі були, навчались, Шурка по заробітках, а вона все сама та сама. От і привіз їй чоловік оте ручне диво. Чихуахуа.

Як же вона нею тишилась. Скрізь із собою носила. А вона, хоч і мала, а яка ж розумна: їла лиш із Галининої тарілки, спала поруч на подушечці й обов'язково мала бути вкритою. А коли Галі зле було, вискочивши на

не можна бути в одному домі з домашніми тваринами.

Ніякої шерсті й пір'я. От і висіли з хати ту ручну собачку. Зробили будку і туди її. Ну а як? Дитина ж в пріоритеті. Якщо чесно, то Галі і не до Жучки вже було. Чоловік свиням давав, то і псині щось відсипав. Інколи прибігала, скиміла під дверима, то тоді Галя її у будку відносила, аби дитини не будила.

А потім до весілля стали

НЕЙМОВІРНІ ІСТОРІЇ І ЛЮДСЬКІ ДОЛІ

Читанка
ДЛЯ ВСІХ

Що дати?

● **КОСМО ІСТОРІЇ**

«Ніхто не зрозуміє, що я пережила, вбиваючи дітей»
Угорська лікарка-гінеколог Гвела Перл вирішила робити у концтаборі абортів і навіть умиряти малюків, щоб врятувати їхніх матерів від крематорію та знущань

с. 4, 9

чудо в андах

Після авіатроці пасажирів і своїх мертвих друзів, щоб вижити

Вони зникли для світу на 72 дні

Подробиці на с. 2, 7

Як поводитися, якщо вас вкрели?

Ули знайома відчуття, коли темні в очках, починається раптова нудота, часте позикання. Здається, що от-от знеритомієш

с. 5

Анну Баштову спалили... колишній коханий та його мати

33-річну садистку (на фото) щирою і щирою любов'ю життя, щоб виграти війну за дитину. У неї уникнула війна, коли вона, посидівши на двох, обидва бачили підпалити (поруч із тілом знайомих друзів) дитину. Аби приховати слід злочину, на куклі відлили гас. Зробили все, думали, вже тільки покинути осіло. Однак замість приховати злочинці закінчили вилучити дитину

Читайте на с. 3

Місячник уже в продажі - всього 4 гривні!

А передплата - лише 3 гривні!

ТОМУ НЕ ЗВОЛІКАЙТЕ, ВИПISУЙТЕ І З НАСОЛОДОЮ ЧИТАЙТЕ!!!

Читайте також:

- У стома-тологічній клініці школярці видалили 12 зубів
- У Тернопільській області переплутали покійниць
- Небезпечне побачення: як дівчата розводять чоловіків у ресторанах
- Кого із жінок великий спокусник Казанова ніколи не зрадив?

«Так ніхто не кохав» volyn.com.ua

Ці дивовижні квіти вирощують не лише як окрасу обійстя, а й як цінну сировину для виробництва есенцій у парфумерній промисловості. Фото із сайту yaskravaklumba.com.ua.

Граціозність ірисів підкорить ваше серце

● **КВІТКОВА ПІДКОВА** Півники (так їх ще називають у деяких регіонах) цвітуть з кінця весни до середини літа, тож у червні — аншлаг

Софія В'ЯДАЧ

Існує думка, що вони не вибагливі й можуть рости практично без догляду. Це дійсно правда, але щодо старих сортів, з невеликими квітами. А от сучасні — з потужним кущем, декількома бутонами й великими квіткосами — потребують уже складнішої агротехніки. Для того, щоб вони могли за досить короткий період часу так розвинутися, необхідно забезпечити їх достатньою кількістю поживних елементів.

Усі ірисиділяються на дві основні групи — бородаті (наявність особливих волосків на пелюстках) й небородаті (пелюстки гладкі, квіти менші, але на кущі їх більше).

За висотою квітконоса розрізняють такі бородаті ірисиді: карликові — мініатюрні (до 20 см, з 1–3 квітками) і стандартні (21–40 см, з 2–4 квітками); середньорослі — 41–70 см, з 4–6 квітами на квітконосі; високі — понад 70 см, мають більше 6 квіток на квітконосі.

Саме останні найпопулярніші у садівників. У них потужні, розгалужені квітконоси

з безліччю бутонів і чудовими, великими квітами, які мають різну форму і забарвлення. Краї пелюсток можуть бути рівні або мереживні, гофровані. Висота і забарвлення борідки також різна.

Грунт для ірисів повинен бути нейтральним або злегка лужним, вологопроникним.

Аби ці красені радували вас, необхідно знати деякі нюанси догляду за ними. Грунт для ірисів повинен бути нейтральним або злегка лужним, вологопроникним. Важкий, щільний можна розбавити піском. Місце має бути сонячним. Навіть часткова тінь пригнічує їх ріст.

У процесі вегетації ірисиді необхідно регулярно поливати, розпушувати грунт і видаляти бур'яни. Рекомендується тричі підживити комплексними мінеральними добривами: на початку сезону, в період

формування бутонів і через 10–14 днів після закінчення цвітіння. Відцвілі квітконоси необхідно своєчасно обрізати гострим ножем. А з початком перших заморозків — і зів'яле листя. На зиму ірисиді вкривають.

При посадці саджанця обрізують листя на третину, залишаючи приблизно 20 см. Готують ямку глибиною 25 см, роблять в ній невисокий горбок. На нього укладають кореневище, акуратно розправляють, присипають землею, зати́м злегка утрамбовують долонями і поливають водою. Коренева шийка повинна бути на рівні ґрунту. Важливо не заглибити її. Віяло листя бажано спрямувати на північ, так рослина не буде затінювати сама себе. Відстань між двома сусідніми саджанцями повинна становити близько пів метра, для карликових сортів — трохи менше. Після посадки поливають і мульчують торфом або листям. На одному місці бородаті ірисиді ростуть не більше 3–5 років. Далі кущам потрібен поділ і нова ділянка.

За матеріалами vseroste.com.ua, domicad.com.ua, floristics.info.

Маленька хитрість

- **ЗВЕРНІТЬ УВАГУ!** На наших клумбах нині вибух нових емоцій, а що робити з тими квітами, які згасли?

Біля такої коси ще можна посіяти улюблені однорічники.

Нарциси відцвіли, проте листя зрізати не можна. Цибулина витягує із зелені всі поживні речовини і відкладає їх про запас. Цей період може тривати майже 2 місяці (особливо довго — якщо погода сира). Щоб жовтіюче листя нарцисів не псувало вигляд квітника, заплетіть його в легку косу і сховайте під сусідні рослини.

Щоб півонія полонила своїм квітуванням

- **БАРВИСТИЙ СВІТ** Настав період її активного цвітіння (на фото)

Для формування однієї великої квітки продовжуйте видаляти бічні бутони, зберігаючи по одному на кожному пагоні. Для сортів із важкими махровими квітами і слабкими стеблами, аби кущі не лягли, а самі квітки не бруднилися при сильному вітрі і дощі, слід встановити опору. Не забувайте про рясний полив рослин, рихліть ґрунт і видаляйте бур'яни. Якщо виявите в цей період ознаки хвороб, потрібно оперативно вжити заходів. Для того щоб півонії не втрачали сили, регулярно зрізайте відцві-

лі квітки, обов'язково залишаючи пагони з 2–3 листочками. Інакше в майбутньому сезоні кущ не порадує вас своїм цвітінням.

І ще такий нюанс: бутони півоній наповнені нектаром, який приваблює мурах. Аби їх позбутися, обприскайте землю навколо кущів міцним розчином нікотин-сульфату. Однак якщо надаєте перевагу народним методам, прислухайтеся до такої поради: натріть часником стебла півонії — і мурашки будуть обходити її стороною.

Джерело: expert.com.ua.

А якщо наснилася синя троянда...

- **ХОЧЕТЕ — ВІРТЕ, ХОЧЕТЕ — ПЕРЕВІРТЕ** Тлумачення за сонником болгарської незрячої цілительки і провидиці Ванги (1911–1996)

Красиві квіти снять-ся до яскравих почуттів та позитивних змін. Якщо вам примарилося їх багато, то попереду — насичений подіями період, і вони будуть переважно позитивного спрямування, тобто ваше життя заграє новими фарбами.

Приснилися сухі, засохлі або паперові — ваші очікування щодо почуттів виявляться ошуканими.

Отримувати квіти без упаковки в подарунок — знак щирості почуттів людини, яка вам їх презентувала.

Блакитна чічка для дівчини — сон надії, але, якщо блакитні квіти оточували її всюди, то сновидіння віщує нерозділене кохання.

Приснилася синя квітка, особливо троянда, — ви розчаруєтеся в любові.

Червоний у мареві: або до пристрасно-

го роману, або до хвороби. На перший або другий варіант тлумачення вкажуть ваші відчуття під час сну: якщо стоїте з квітами яскравого червоного кольору, але не проявляє жодних емоцій, то слід звернути увагу на стан вашого здоров'я, особливо кровоносної системи.

Якщо дівчині наснилося рожеві квіти у вазі на столі, то їй освідниться в любові невідомий чоловік.

Збирати польові увісні — до простих життєвих радощів.

Довелося їсти квіти в сновидінні — загадає бажання.

Бачити увісні, як розпускається цвіт, — до зародження нового романтичного почуття.

Йти по квітах — відкинути чийсь щирю любов.

Не зогледілись, як донька й син повиростали.

Фото з архіву родини Кованських.

«Сім'я — це і є перший храм священника»

- **НІХТО, КРІМ ТЕБЕ** На продовження цих своїх слів отець Артем Кованський, який служить у соборі Холмської Богоматері міста Луцька, говорить: «Бо якщо ти у родині не можеш дати лад, то як тоді до парафіян звертатися й навчати добру, благочестивості?»

Катерина ЗУБЧУК

«ДУХОВНИМ ВИХОВАННЯМ ЗАВДЯЧУЮ БАБУСІ»

Артем Кованський виріс у сім'ї військовослужбовця. Свого часу його батько, уродженець Вологодської області (Російська Федерація), служив у Луцьку. Тут познайомився з місцевою дівчиною-українкою, вони одружилися, і в них народився син. Як же так сталося, що він, дитина радянського офіцера, обрав священницький шлях? Коли про це зайшла мова, отець Артем розповів:

— Я навчався у Луцькій загальноосвітній школі № 5, яка на той час була російськомовною. До 2001 року і в сім'ї говорив тільки цією мовою. А ось у Юріївській церкві, що на вулиці Стрілецькій, усе було по-іншому. Тут Боже слово звучало українською, і я в принципі під час богослужіння вивчав її. А привела мене до храму моя бабуся по маминій лінії. Тож своїм духовним зростанням завдячую саме їй.

Маючи 11–12 років, хлопчик став паламарем і прислужував у храмі, де вперше почув Боже слово,

аж поки не вступив до Волинської духовної семінарії (нині це Волинська православно-богословська академія).

— Хоч шлях міг бути зовсім інший, — каже отець Артем. — Навчаючись у школі, я займався пожежно-прикладним спортом. Маючи успіхи, планував навіть стати «еменесником», а у випускному класі помінялись наміри — пішов у семінаристи. У цьому виборі мене підтримав настоятель Юріївської церкви отець Миколай Цап (нині — канцлер Волинської єпархії ПЦУ). Він — мій духівник.

«МАЙБУТНЮ ДРУЖИНУ ПОБАЧИВ УПЕРШЕ У СВЯТО-ТРОІЦЬКОМУ СОБОРІ»

Часто семінаристи зустрічають свою половинку серед дівчат, які здобувають освіту на регентському відділенні. У Кованських було не так. Вони познайомилися ще тоді, як Артем навчався в семінарії, а його майбутня дружина була школяркою-випускницею. Бабуся й мама дівчини відвідували Свято-Троїцький собор і її сюди привели.

— Історія нашого знайомства цікава, — пригадує мій співрозмовник. — Оскільки я навчався в семінарії при соборі, то бував у цьому храмі на богослужіннях. І серед парафіян бачив Катерину, звернув на неї увагу. Але ж, вважав, якось негоже підійти і познайомитися. Виручив випадок. Одного разу зустрів її біля храму в товаристві дівчини на ім'я Ірина, яка навчалася на регентському відділенні, — вона й пред-

Це фото зроблене свого часу в Італії, коли подружжя Кованських було на весіллі в сестри отця Артема.

Повінчалися молодята у Юрїївській церкві Луцька, де й формувався духовний світ майбутнього священника.

ставила мені цю незнайомку, котра була, як виявилось, її подругою. Так сталося, що ми тоді швидко розбіглися – кожен у своїх справах. Усе ж наші шляхи знову перетнулися. Прямую я після вечірньої служби на зупинку транспорту біля ЦУМУ і бачу на переході Катерину, яка чекає на світлофорі зеленого вогника. Захотілося заговорити до неї, тож сказав перше, що на думку спало: «Не личить дівчині йти додому самій». А вона не розгубилася і париувала: «То проведи».

Артем жив на проспекті Соборності, Катерина – на вулиці Конякіна. З того вечора і став звичним для них цей маршрут: перш він проводжав її, а вже потім ішов додому.

– О, це була така любов! – матушка вертається спогадом до 2002 року, коли вони почали зустрічатися. – У нас були не лише вечірні прогулянки-проводжання, ми ще й годинами по телефону розмовляли.

Про що говорили? З приводу цього отець Артем каже:

– Про все. Ми пізнавали одне одного, вивчали погляди, уподобання, смаки...

«ОТЕЦЬ МИКОЛАЙ ПОВІНЧАВ НАС У ЮРІЇВСЬКІЙ ЦЕРКВІ»

Їхні зустрічі, проводжання і нічні телефонні розмови тривали більше року. А в лютому 2004-го пара вирішила повінчатися. Хоч питання про одруження обго-

ворювалося значно раніше, церковний шлюб, як пригадують, взяли якось спонтанно. І пов'язано це з тим, що мати нареченого й сестра жили в Італії, тож треба було вибрати для такої події час, коли найближчі люди будуть у Луцьку.

– І вийшло, що вінчалися ми в лютому – в п'ятницю перед Великим постом, – розповідає отець Артем. – Місцем цього таїнства стала Юрїївська церква. Я захотів так, бо ж у цьому храмі формувався мій духовний

тож не довелося вибирати. А як через дев'ять літ після неї Бог дав і синочка, то все вирішилося завдяки Герою Небесної сотні Устиму Голоднюку, котрий загинув у лютому 2014-го. Вже тоді подружжя знало, що хлопчика свого назвуть на його честь.

«ЯКБИ НЕ ПІДТРИМКА МАТУШКИ, НЕ ЗНАЮ, ЯК БИ СПРАВЛЯВСЯ З ПЕРЕЖИВАННЯМИ»

Через пів року після весілля, 23 жовтня, Артем Кованський був рукопокла-

перезиваннями. Це ж людей усіх не знаєш, а ти молодий священник (21 рік!). А ще ж конфліктна ситуація між громадами. І коли звертаєшся до парафіян і бачиш серед них обличчя коханої дружини, то на душі легше стає.

Отець Артем добирався до храму рейсовим автобусом. А це значило, що треба було раненько вставати, щоб о 6-й годині виїхати з Луцька. І матушка з ним. Це вже як дружина чекала народження доньки, то мусила відмовитися від таких мандрівок, бо важко їх переносила. А як Іванка з'явилася на світ і трошки підросла – знову щоразу була у церкві.

Нині отець Артем служить у соборі Холмської Богоматері міста Луцька. Матушка Катерина, яка приходить сюди на службу з донькою й сином, як і колись на першій парафії, підтримує його так само своєю присутністю.

...Ми говорили з подружжям про те, якою є (має бути) родина священника, котра на виду у людей.

– Вважаю, що сім'я – це перший його храм. Бо якщо ти в родині, в малому, не можеш дати лад, то як тоді до парафіян будеш звертатися і навчати любові й добру, повазі й благочестивості?.. Церковних правил треба дотримуватися і вдома. І якби не матушка Катерина, яка зрозуміє, допоможе, підкаже, підтримає, то мені було б дуже важко. В тому і смисл сім'ї, що вона є опорою.

Коли звертаєшся до парафіян і бачиш серед них обличчя коханої дружини, то на душі легше стає.

світ. Отець Миколай, який і привів мене на священницький шлях, благословив наш шлюб.

Молодята вважали, що цінніше взяти шлюб перед Богом. А, дотримуючись державних законів, уже згодом зареєструвати його. Прийшли до Луцького раєсу 16 квітня, і їх без будь-якої помпезності розписали. До речі, коли вінчалися перед самим постом, то, як зараз пригадують, родичі перешіптувалися: чи, бува, не чекають вони дитину, що так поспішають? Тим часом їхня донечка народилася аж через три роки після одруження. Назвали її Іванкою. Ім'я для дівчинки обговорили ще тоді, коли зустрічалися,

дений на диякона, а в січні 2005-го – на священника. Навесні його призначили на парафію.

– Це було Духче тодішнього Рожищенського району, – розповідає отець Артем, – і служив я там 6 літ. Храм тут був новозбудований, і люди хотіли, щоб він належав Київському патріархату, тож владику Михайл і призначив мене сюди. Але якийсь час за нього йшла суперечка: оскільки в селі є і церква Московського патріархату, то частина вірян теж претендувала на цю новобудову. Тож спочатку я проводив богослужіння на вулиці. Непросто було. І, чесно кажучи, якби не підтримка матушки, не знаю, як би справлявся з

Джолі програла Пітту

● ЗІРКИ ГОЛЛІВУДУ ТАКОЖ ПЛАЧУТЬ
Але здаватися не збирається

Лія ЛІС

Бред Пітт після тривалої судової тяганини отримав право спільної опіки над їхніми з Анджеліною Джолі дітьми. У затяжному судовому процесі брала участь велика кількість свідків, експертів і терапевтів.

Анджеліна Джолі подала на розлучення в 2016 році, відтоді пара боролася за опіку над дітьми. Приватний суддя Джон Одеркірк, найнятий для спостереження за цією справою, виніс рішення на користь Пітта. Згідно з судовою постановою, буде «значно збільшено» час, протягом якого Бред зможе проводити з дітьми.

Утім Анджеліна не збирається складати зброю. Акторку рішення приватного судді Джона Одеркірка категорично не влаштовує. Раніше Джолі вже намага-

лася добитися його відводу. Днями вона подала до суду нове звернення, в якому наголошує, що суддя не вислухав думку

“ **Анджеліна Джолі зізналася, що після розлучення їй було сумно і тяжко.**

самих дітей, тоді як закон Каліфорнії дозволяє їй висловлювати особам старшим за 14 років, якщо вони того бажають.

57-літній Пітт і 45-річна Джолі виховують 17-річного Пакса, 16-річну Захару, 14-річну Шайло і 12-річних близнюків Вів'єн і Нокса. Також у пари є названий син Меддокс, якому 19 і на якого через вік не поширюється рішення про опіку (старші троє їхніх нащадків всиновлені, троє молодших — біологічні).

Як відомо, Джолі звинувачувала колишнього в домашньому насильстві. Подейкують, гострий конфлікт актора з Меддоксом і став останньою краплею, після якої акторка подала на розлучення з алкозалежним чоловіком. Варто додати, що кілька років тому Бред Пітт почав відвідувати товариство анонімних алкоголіків та покинув пити.

До речі, нещодавно Анджеліна Джолі зізналася, що після розлучення їй було сумно і тяжко. «Я більше не впізнавала саму себе, і стала, як я кажу, меншою, незначущою, навіть якщо не показувала цього... Я відчувала глибокий смуток. Мені було боляче... Але зараз повертаюся до життя. Це урок, який я передаю моїм дітям: ідею оновлення та, через усе це, можливість радості. Я мусила наново відкрити її для себе», — поділилася вона.

А свого часу їх вважали найідеальнішою парою Голлівуду.

фото із сайту pikabay.com.

Фото із сайту svitroslyn.ua.

«Червень витрусив у трави полуниці запашні...»

- **НЕХАЙ СМАКУЄ!** Ці перші літні ягоди не потребують, щоб про них багато розповідали, бо нема, напевно, людини, яка б не любила ними ласувати, насолоджуватися. Їх можна традиційно їсти зі сметаною чи вершками, наминати з цукром, готувати різноманітні десерти, салати, морозиво, щоб збагатити організм вітамінами, а також зробити запас на зиму у вигляді джемів, компотів, варення, наливки тощо. Тож нові трускавкові рецепти — саме на часі. На здоров'я!

А ВИ ЗНАЛИ, ЩО...

● Плід полуниці в біології називається багатогорішком, це єдина в світі ягода, насінини якої — горішки — розташовані зовні, а не всередині.

● Полуниця багата міддю, яка стимулює вироблення колагену. Звісно, навряд чи хтось із нас скористається методом мадам Тальєн, відомої особи при дворі імператора Наполеона, яка приймала ванни з трускавками, щоб зберегти свою шкіру сяючою, і щоразу використовувала для цього 10 кг ягід, — але вдосталь наїстися полуниць зовсім не зайве.

● Трускавки здатні позитивно впливати на пам'ять. Учені вважають, що речовину, яка міститься в них, можна застосовувати навіть для лікування хвороби Альцгеймера.

Фото із сайту agronews.info.

Фото із сайту vitaverde.com.ua.

ФРУКТОВО-ОВОЧЕВИЙ САЛАТ

Інгредієнти: 200 г полуниць, 200 г вишень, 1 жовтий болгарський перець, пів лимона, пучок листя салату, кілька гілочок кропу, 2 ст. л. кунжутної або оливкової олії, 1–2 ст. л. цукру.

Приготування. Для заправки салату збити олію, лимонний сік і дрібку цукру. Полуниці очистити від хвостиків, виш-

ню — від кісточок. Великі ягоди можна порозрізати навпіл. Болгарський перець покряяти кубиками. Кріп дрібно посікти. Листя салату порвати і викласти на дно салатниці. Зверху — ягоди, болгарський перець, рівномірно посипати кропом. Поливати салат соусом безпосередньо перед подачею.

САЛАТ «НЕСПОДІВАНКА»

Інгредієнти: 200 г полуниць, 200 г сиру фета, 1 пучок салату, 1 ст. л. кедрових горішків, 1 ст. л. бальзамічного оцту, 3 ст. л. оливкової олії, по щіпці цукру й білого меленого перцю, сіль за смаком.

Приготування. Зелень і полуницю помити й обсушити, виклавши на паперовий рушничок. Салат порвати на шматочки

(не різати, щоб не гірчив). Полуниці нарізати великими шматочками, сир — кубиками. Для соусу блендером збити до однорідної консистенції кілька ягід полуниці, оливкову олію, бальзамічний оцет, цукор, перець і сіль. Викласти в салатник зелень, полуниці, сир, посипати кедровими горішками і зверху полити соусом.

Фото із сайту ukr.media.

ПОЛУНИЧНИЙ ЙОГУРТ ІЗ КІВІ

Інгредієнти: 400 мл натурального йогурту, 5 ківі, 200 г полуниць, цукрова пудра до смаку.

Приготування. Промити і підготувати ягоди, якщо великі — порозрізати. Очистити і покряяти шматочками ківі. Перемішати йогурт із цукровою пудрою, додати ківі й полуниці, перемішати й подавати десерт у креманках. У спекотну погоду його можна злегка підморозити.

Фото із сайту webspoon.ru.

А ВИ ЗНАЛИ, ЩО...

Крім традиційного вживання трускавок із вершками, їх нерідко поєднують із морепродуктами, птицею і сирами. Популярною серед гурманів стравою вважається полуниця, обсмажена на вершковому маслі з чорним перцем.

В трускавках містяться речовини, близькі до складу аспірину, саме тому ягода відмінно втамовує головний біль.

Фото із сайту brovarnya-rivne.com.

ПАНАКОТА ПІД ТРУСКАВКОВИМ СОУСОМ

Інгредієнти: 1 скл. вершків, 1 скл. молока, 0,5 скл. цукру, 1 ч. л. ванільного цукру, 1 ст. л. желатину, цедра 1 лимона, 200–300 г полуниць, шоколадні кульки або тертий шоколад для оздоблення.

Приготування. Замочити желатин у холодній воді. Коли набухне, розпустити на водяній бані. В каструльку влити вершки, молоко, додати 2 ст. л. цукру, ванільний цукор, цедру лимона і прогріти на вогні

до 80 градусів. Зняти масу з вогню, додати в неї розпущений желатин, перемішати, розлити у формочки і, трохи остудивши, поставити в холодильник на 3 години. Для соусу полуниці збити з цукром (за смаком) за допомогою блендера. З 1–2 ст. ложок цукру зробити пудру. Вийняти десерт із формочок, перевернувши їх на тарілку. Полити соусом і прикрасити ягодами, шоколадними кульками, посипати цукровою пудрою.

А ВИ ЗНАЛИ, ЩО...

«Ягодою кохання» полуницю назвав англійський учений Патрік Холфорд. Він довів, що в її складі — велика кількість цинку, а він викликає сексуальне збудження як у жінок, так і в чоловіків.

Крім червоної, є ще й біла полуниця. Вона з'явилася в середині XVIII століття в результаті схрещування різних сортів дикої полуниці. Нині цей вид втрачений, а сучасна біла — гібрид червоної полуниці й ананаса.

Найбільшу ягоду зафіксовано 1983 року в Ролкстоні, штат Кент, США. Її вага становила 231 грам. Щоправда, полуниця не принесла власникові жодного задоволення: виявилася водянистою і кислою на смак.

ПОЛУНИЧНЕ МОРОЗИВО

Інгредієнти: 0,5 кг вимитої та очищеної полуниці (+ додатково для оздоблення), 2/3 скл. цукрової пудри, 2 ст. л. лимонного соку, 1 скл. грецького йогурту, 400 мл жирних вершків (35%).

Приготування. Половину полуниць збийте у блендері з цукром, лимонним соком і йогуртом до отримання однорідної маси. Процідіть через дрібне сито у велику миску. Решту ягід дрібно наріжте. У мисці збийте вершки міксером до м'яких піків. Повільно влийте вершки у полуничне пюре, ретельно перемішуючи ложкою й одночасно додаючи в нього нарізані ягоди. Готову суміш влийте у 2-літровий контейнер, пригладьте поверхню і накрийте харчовою плівкою. Заморожуйте протягом 4 годин, перемішуючи через кожні 30–

Фото із сайту vogue.ua.

40 хвилин. Подавайте морозиво у порційних креманках.

До речі. Щоб урізноманітнити смак, можна замінити грецький йогурт на маскарпоне, легкий вершковий сир або рикоту.

Фото із сайту kvitkainfo.com.

ПОЛУНИЧНО-ЧЕРЕШНЕВЕ ВАРЕННЯ

Інгредієнти: 500 г полуниці, 500 г черешні, 500 г цукру.

Приготування. Для цього варення бажано брати дрібні полуниці — приблизно такі ж завбільшки, як черешні. Черешні помити, подрилувати, засипати цукром і залишити на 2 години. Полуниці перебрати, швидко промити під проточною

водою, щоб ягоди не стали водянистими. Черешню варити у власному соку на повільному вогні близько 30 хвилин, тоді всипати полуниці і варити ще 10 хвилин, постійно знімаючи піну. Охолодити варення, а тоді знову кип'ятити 10 хвилин. Гарячим розлити у стерильні банки і закатати.

«П'ЯТИХВИЛИНКА»

Інгредієнти: 1 кг полуниці, 1 кг цукру.

Приготування. Перебрати ягоди, промити й обсушити на рушнику, видалити плодоніжки. Скласти полуниці в емальовану каструлю, пересипати цукром і залишити на 10–12 годин, щоб ягоди пустили сік і весь цукор розчинився. Довести полуниці з цукром до кипіння, зменшити вогонь і провари-

ти 5 хвилин, знімаючи піну. Потому вимкнути конфорку і залишити варення до повного охолодження. Таку процедуру повторити ще 2–4 рази (залежно від бажаної густоти варення). Гарячим розлити його у чисті стерильні банки і закатати. При такому приготуванні полуниці добре просочуються сиропом і не розварюються, а залишаються цілими.

Фото із сайту blog.comfy.ua.

Фото із сайту harbuz.info.

Фото із сайту smachno.in.ua.

ЛІТНЄ «РАФАЕЛЛО»

Інгредієнти: 400 г кисломолочного сиру, 3 ст. л. цукрової пудри, 30 г кокосової стружки, 100 мл вершків або сметани, 200 г полуниці, пакетик ванільного цукру.

Приготування. Сир протерти через металеве сито, пропустити через м'ясорубку або збити блендером. Всипати ва-

нільний цукор, цукрову пудру, частину кокосової стружки і вимішати до однорідної консистенції. Полуниці добре вимити, видалити хвостики. Відділяти по шматочку сирної маси, розплескати кожен у паляничку. Загорнути всередину ягоди, сформувати кульки. Готові цукерки обкачати в кокосовій стружці.

ЛІКЕР «АРОМАТНИЙ»

Інгредієнти: 0,5 кг стиглих полуниць, 0,5 л горілки (або спирту, розведеного до 40–45%), 300 г цукру, пів великого лимона, 1 скл. відстояної води.

Приготування. Ягоди помити, видалити плодоніжки і порозрізати навпіл (великі можна і начетверо), всипати у слоїк і залити горілкою (важливо, щоб вона покрила всі ягоди, можна взяти її більше), вичавити сік половини лимона, щоб надати напою приємної кислинки. Банку на 10 днів поставити на підвіконня із сонячного боку. Потому рідину процідити через марлю, не відтискаючи, а до полуниць всипати цукор. Настоянку щільно закупорити і відставити, а ягоди, засипані цукром, потрусити і потримати на підвіконні ще 2–3 дні,

Фото із сайту alkozanet.com.

поки цукор повністю розчиниться. Тоді зцідити сироп, влити в банку води, перемішати і зцідити всю рідину. Змішати в банці горілчану настоянку з полуничним сиропом, через 4–5 днів лікер освітлиться і його можна буде відфільтрувати. Готовий напій зберігати в темному прохолодному місці.

А ВИ ЗНАЛИ, ЩО...

• Сік цієї ягоди — чудовий засіб від пігментних плям і веснянок. Ним можна висвітлити шкіру. Крім того, вона сприяє відбілюванню зубів.

• В італійському місті Немі щоліта проводять свято полуниці. Велику чашу заповнюють тисячами кілограмів ягід, а потім заливають величезною кількістю шампанського. І всі перехожі можуть поласувати цією смакотою.

• У Новому Орлеані в ресторані Arnaud's можна скуштувати найдорожчу страву з полуниці — вона обійдеться в 1,4 мільйона доларів. Ягоди подають з кремом, прикрашають листочками м'янти і перснем із майже 5-кратним рожевим діамантом.

«Я тону в тих очах. А що було б, якби він дозволив мені наблизитись...»

Фото із сайту avatarko.ru.

«Я хочу цілувати його ідеально красиві пальці, які могли б доторкатись до мене...»

- **ХАТА-ЧИТАЛЬНЯ** — Кохання — воно, як богиня-гепард Мафдет, що біжить лезом ритуального ножа, аби видерти кігтями твоє серце і подарувати його комусь, кого ти любиш, — кажу просто сама до себе, поки розчиняється цукор у вранішньому капучино. Ранок стоїть холодний і чистий, цвіт з абрикосів облітає, нагадуючи про нещодавні заметілі, і в цьому пелюстковому вирі десь здалеку звучить дивна музика — скрипка і клавіші. Таке відчуття, ніби ми не в саду, а у храмі

Наталка МУРАХЕВИЧ, оповідання із серії «Поки розчиняється цукор»

Демон повільно наливає собі червоне вино, в нього це виходить якось аж урочисто на контрасті з білим цвітом дерев. Він салютує мені бокалом, одним ковтком випиває вино і розбиває бокал об бруківку. На мій здивований погляд відповідає, усміхаючись:

— Ти сьогодні схильна до драматизацій. Я теж.

Він встає, аби принести інший бокал, а ми з Ангелом, мовчки презирнув-

вернувшись із келихом та новою пляшкою, — воно навіть корисне, як червоне

“ **Чи шкода мені було б того серця, якби я могла лишитися в космосі його очей і полоні його обіймів?** ”

шись, продовжуємо кавувати.

— Кохання, знаєш, не така вже і страшна штука, — зауважує демон, по-

вино в обмеженій кількості, адже серцю (поки його не видерла Мафдет) не завадять тренування, як і організму в цілому — викиди

гормонів щастя, бо всі ці оспівані вашими поетами драми — не що інше, ніж хімія. Дофамін, норадреналін, окситоцин, щось там ще. Та без цього нудно. Хіба ні?

Він іронічно дивиться ніби крізь мене, а насправді — просто у суть речей. Наливає вина. І бісики грають у чорних безмірах його зіниць.

Я погоджуюсь:

— Без цього нудно... — І за мить додаю: — Але і розбирати це на молекули

нудно теж. Коли я дивлюся в його очі — я не хочу думати, що відчуття, які пронизують мене, — це просто викид чогось там у мою кров. Я хочу цілувати його ідеально красиві пальці, які могли б доторкатись до мене, викликаючи теплі зливи в пустелях та повені у заплавах Нілу — дивне бажання, не знаю, чим і спричинене. Є така речовина, аби від вмісту її в крові хотілося убити всіх його ворогів, звести його на трон, оголосивши сином Сонця, знищити чужоземні війська, започаткувати для нього династію? Віддаватися йому, відчувачи, як від

того, що він у мені, зсуваються осі і відбуваються тектонічні процеси десь у надрах землі, де рідка гаряча лава нуртує, шукаючи вихід, а тоді вивергається, змінюючи ландшафти.

Я дивлюсь в його очі — і бачу стрибок Мафдет і її кігті, націлені на моє серце. Я тону в тих очах. А що було б, якби він дозволив мені наблизитись...

Чи шкода мені було б того серця, якби я могла лишитися в космосі його очей і полоні його обіймів?

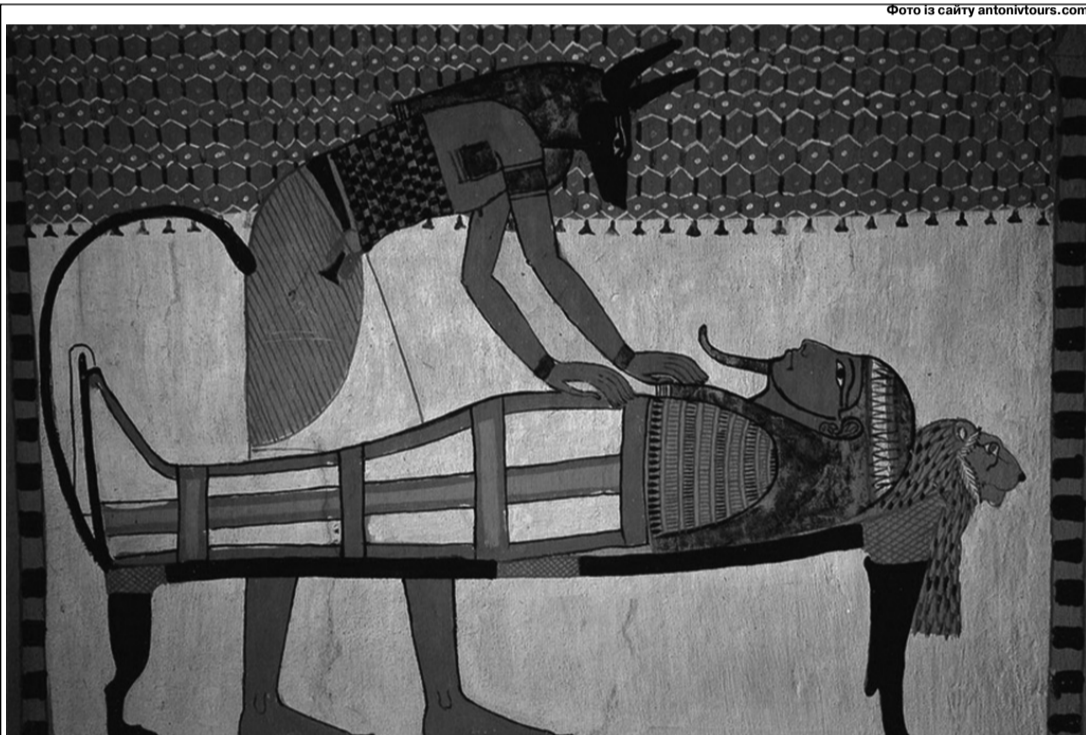
Демон вдивляється в мене пильніше, мовчки наливає собі ще вина — і ми сидимо, оточені ти-

шею, у пелюстковому вирі. Далека музика не змовкає. Заквітчані білим дерева стоять, як величезні торшери.

— Однаково то все — лиш хімія, — підсумовує демон, завмираючи в сумнівах над порожнім бокалом. Здається, він хоче розбити і його, але стримується.

Я допиваю своє капучино, відчуваючи подихи вітру, який чомусь пахне ладаном.

— Не погоджусь. У цьому є щось іще. Мусить бути. Бо якщо тільки хімія... То з хімії в мене завжди були тільки погані оцінки...

Мафдет над мумією фараона, очікуючи Анубіса — давньоєгипетського бога, заступника померлих.

Мафдет виривала серця грішників і підносила їх до ніг фараона

● **ЩО КАЖЕ ВІКІПЕДІЯ** У ранній єгипетській міфології Мафдет зображується жінкою з головою гепарда

Її ім'я означає «та, що швидко біжить». Мафдет уособлювала правосуддя, або швидше страту. Вона асоціювалася із захистом королівської опочивальні та інших священних місць. Також вона була захисником фараона. З тих пір, як отруйні тварини, такі, як скорпіони і змії, були вбиті тваринами родини котячих, Мафдет стали вважати богинею тварин родини котячих. Її назвали вбивцею змій. У мистецтві Мафдет показана як кішка, жінка з головою кішки або кішка з головою жінки, іноді з заплетеними косами, які закінчувалися хвос-

тами скорпіонів. Часом її показували із зачіскою зі змій. Вона також зображувалася такою, що біжить по зброї ката. Говорили, що Мафдет виривала серця грішників і підносила їх до ніг фараона, це властиво котам, які дарують людям гризунів і птахів, яких вони вбили чи покалічили. За часів Нового Царства, Мафдет правила суддівським залом у Дуаті, де ворогів фараона обезголовлювали кігтем Мафдет. Пізніше її культ був замінений на культ Басти — іншої богині-кішки, воїна-левиці, яка була захисником фараона.

● АНЕКДОТИ

:)):):))

Жінка в шлюбному агентстві пояснює, якого чоловіка шукає:

— Він повинен бути ввічливим, мати різносторонні інтереси, любити тварин, розповідати всілякі цікаві історії, повідомляти про події в світі і ніколи мене не перебивати.

— Нащо вам чоловік? Купіть телевизор.

:)):):))

Жінки виходять заміж за старих режисерів, композиторів, артистів, бізнесменів і кажуть, що це по любові... Але я щось не чув, щоб закохувалися в старих слюсарів...

:)):):))

Курортне знайомство.

У перший день чоловік погладив жінці руку.

У другий день — лікоть.

У третій, коли чоловік наважився зачепити жінку за плече, вона роздратовано сказала:

— Ви що думаєте — я сюди на півроку приїхала?

:)):):))

— Донечко, ти п'ять ложок цукру поклала. Ти що, закохалася?

— Ні, мамо, просто я люблю дуже солодкий чай.

— Доню, але ти їх у суп поклала...

:)):):))

Режисер говорить актору:

— Ну що ти дивишся на партнершу, як на опудало? У вас же кохання! Зобрази палке почуття!

Актор зображає, режисер:

— Не вірю! Уяви собі важке похмілля, а перед тобою на весь зріст пляшка холодного пива!

:)):):))

— Розочко, кохана, виходьте за мене заміж!

— А перстень з величезним діамантом подаруєте?

— Вміло ви мене відшили, вміло...

	В	О	Л	О	Д	И	М	И	Р			
	І	И	Р	О	О							
	Д	А	М	К	А	Н	А	Т	А	Н		
О	Л	Ь	Г	А	Ц	И	Т	Р	О	Н	О	
Р	М	О	Н	Т	Е	А	У	Р	Е	У	С	
Н	А	Р	А	Н	А	Н	Д	М	М			
І		А	К	Р	А	А	М	О	В	А		
Т	Р	Е	Ф	А			Б	А	Н	А	Н	
О	О	О	С			А	К	А	Ф			
Л	А	М	Б	А	Д	А	В	Е	Л	Е		
О		І	С	А	К	А	Н	Т	Р	І		
Г	И	Р	Я	Р	І	В	Н	Е				
				Д	А	Л	О	Е				
				П	У	А	Н	С	О	Н	О	
Р	У	С	Л	А	Н		Ж	О	К	И	С	
А	Т	Ю	Н	Е	Р	А	К	Р	І	А		
П	Р	Е	С	С	Л	І		Р	А	Н	О	К
А	П	Т	И	Н	К	Т	У	Р	А	У		
Н	У	А	Р	Е				З	В	Р		
А	Н	П						О	П	А	Л	А

Ангел, який плаче, на острові Сліз у Мінську (Білорусь)... Пам'ятник присвячений воїнам-афганцям.

Фото із сайту lookmytrips.com.

Сльоза ненародженого ангела

Закінчення. Початок на с. 32

Ольга ЧОРНА

Всеволод був сином чиновників. Батьки дозволяли єдиному улюбленцеві все. Одного разу Елеонора поскаржилася свекрам, що Всеволод її б'є. Зробили вигляд, що не повірили. Вона ж не впізнавала у своєму чоловікові колишнього уважного, веселого хлопця. А може, це була лише маска. Може, він завжди таким був. Аж тепер задумалась: чому Всеволод обрав її, дівчину не зі свого кола? Що вона про нього знала? Адже зустрічалися неповний рік.

Більше не мала кому скаржитися. Вона — пізня дитина. Батько помер, щойно вийшла заміж. З матір'ю особистим не ділилася. В неї серце й без того поболувало. Мати думала, що донька щаслива. А вона ховала синці під довгими рукавами, біль — під усмішкою.

Якби Елеонора розповіла про перитетії свого сімейного життя, їй би не повірили. Подумали б: вигадує, аби увагу привернути чи обмовити чоловіка. Всеволодова родина ідеальна. Так вважали...

... — Ваші картини... вони, наче, живі.

Сумують, усміхаються, мріють... Як вам вдається писати так настроєво? — запитували.

— Як казала одна поетеса — все це з болю, — відповіла й одразу осіклася. — Чому з болю?

Елеонора мусила викручуватися:

— Бо художник бачить світ по-своєму, по-особливому. Його зачіпає те, на що багато людей просто не звертають увагу.

Знала, що говорить зовсім не те, лукавить. А про біль — правда. Але це її правда. Не для загалу.

А ще в її картинах — багато дитинності. «Дитина у руках Всесвіту», «Сльоза ненародженого ангела», «Доторк до матері»... Вона зображала дитину, якої не народила.

...Всеволод тоді повернувся від своєї «кішечки». Він зневажав вагітну дружину. Був нетверезий. Розбудив Елеонору. Причепився серед ночі за якусь дрібницю. І вдарив. Сильно. Не пам'ятає, як опинилася в лікарні. Дитину втратила.

Зі шпиталю свекри відвезли невістку на дачу. Сиділа мало не під замком, поки оговтувалася. За нею наглядала непривітна й мовчазна жінка, що жила поруч у селі.

Всеволод приїхав лише раз. З порога мовив:

— Не думай, що буду вибачатися. Ти ж сама на мене накинулася, а потім зі сходу упала. Хіба не так було?

Вона не вмiла ненавидіти. Але знала: пробачити не зможе. Вирішила піти від чоловіка. Назавжди зникнути з його життя. Він немов читав її думки.

— Хочеш розлучитися? Не вийде. Мої батьки не дозволять. У нас ідеальна та порядна сім'я. Затишила?

...З дачі повернулася наче в інший світ. Той, колишній, помер разом із її ненародженою дитиною. Дівчинкою.

— Тобі боліло? — запитувала в душі свого ненародженого ангела. І сама відповідала: — Дуже...

Свої емоції переносила на картини.

Елеонора гадала, що свекри влаштували виставки її робіт, аби похвалитися талантом невістки. І, можливо, загладити провину. Зрештою, домовитися, аби Елеонора взяла участь у виставці, їм було неважко.

— Розкажіть про себе...

Скільки разів чула цю фразу. І завжди уникала відповіді... І інстинктивно торкалася лівої руки. Як тоді... Дотепер не може позбутися тієї звички...

...Про Елеонору заговорили. Її роботи були цікаві, оригінальні. А ще хотіли вгодити свекрам. Особливо Всеволодо-

вому батькові, від якого в місті багато залежало.

...Всеволода не стало раптово. Серце. Такою була офіційна версія. Але це не так. Бавився наркотиками. Не розрахував дозу. Батьки все зам'яли. Елеонорі наказали мовчати.

На похороні їй співчували знайомі та незнайомі люди. А вона не могла плакати.

— У неї стрес. Бідна дитина, — заламувала на публіку руки свекруха.

Через пів року Елеонора поховала матір. Місто, в якому народилася й виросла, тепер видавалось незатишним. Воно наче відштовхувало її від себе. Може, тому, що зараз її нічого, крім батьківських могил, тут не тримало.

Згодом сказала свекрам, що хоче перебраться в інше місто. Здається, вони полегшено зітхнули.

— Я там знаю декого, допоможуть із роботою, — буркнув свекор. — Це буде наша плата тобі за твоє мовчання. Поклянися, що ніколи нікому нічого не розповідатимеш. Бо на краю світу дістану...

Вона розповідатиме про все на своїх картинах. Таким чином з'явиться «дитяча» тематика. Роботи здобудуть прихильність глядачів та критиків.

...Елеонора продала мамину квартиру. Купила житло в місті, де мешкала її інститутська подруга. Колись Таня запрошувала Елеонору в гості. Їй сподобалось це місто. А з Танею залишилися гарні стосунки.

...Тридцять літ минули, як мить. Елеонора багато

Це буде наша плата тобі за твоє мовчання. Поклянися, що ніколи нікому нічого не розповідатимеш. Бо на краю світу дістану...

працювала і чимало досягла. Її роботи є в приватних колекціях, експозиціях музеїв. Її запрошують на виставки. Вона багато мандрує, привозить цікаві задуми для нових полотен. І продовжує творити «дитячу» серію картин.

...Відома, заможна, але самотня — кажуть про неї. Елеонора ж допомагала хворій на онкологію сусідці. Жінки не стало, коли її донька закінчувала школу. Елеонора Ганну вивчила. Заміж видала. Вони — більше, ніж сусіди. Подумки Елеонора називає Ганну донькою. А Ганна ставиться до неї, як до матері. Маленький Максимко взагалі кличе Елеонору «бабуся Еля».

А ще про неї кажуть: жорстка. Вона ж за цією напускною непідступністю та суворістю ховає те, що не може переболіти. І дуже любить дітей. Частину виручених за картини грошей жертвує у благодійний фонд, який допомагає сиротам. Але просить про це не розповідати. Це не для преси. Бо живе за правилом: нині добро зробила — завтра про це забула...

В Елеонори були залицяльники. Та вона боялася нових стосунків. Пліткували ж, що ціни собі не складає...

...Вона знала, що мусить поспілкуватися з журналістами. По-перше, це її ювілейна персональна виставка. По-друге, так заведено.

— На багатьох ваших виставках є картина «Сльоза ненародженого ангела». Вона для вас щось значить? Чи це... ваш талісман? — запитав один із журналістів.

Елеонора на мить розгубилася. Підійшла до картини, і раптом дзвінок пролунало:

— Бабуся Еля!

До неї біг Максимко з букетом квітів.

— Це ваш онук? — здивовано запитав журналіст.

Елеонора інтригує, як це вона вміла, усміхнулася. Взняла на руки Максимка. А він водив ручкою по картині, немов хотів витерти ангеликові сльозу...

фото: la caitry pixabay.com

«... на робочих столах твого неба зачинено вікна».

Моя скринька

● **З глибини душі** Ольга ОЛЬХОВА,
поезія зі збірки «Русла заг'ясть»
(видавництво «Саміт книга», Київ, 2020)

*Моя скринька
без твоїх листів,
як бездітна пані.
І клавіші, як камені в морі,
солоні.*

*І месенджери,
як сурогатні кохані,
чужим виношують смайли
в екранному лоні.
І завітрені крики*

*вигойдують крони каплоків,
на робочих столах твого
неба*

*зачинено вікна.
Я не звикну ніяк
до звертань
як до псевдопологів,
бо скринька моя
без листів твоїх —
пані бездітна.*

ТАК ХОЧЕТЬСЯ БУТИ У ПАРІ

Для спільного проживання шукаю чоловіка віком 50 – 55 років. Бажано, щоб був він із сільської місцевості, високого зросту й середньої статури, мав добрий, спокійний характер. Судимих, схильних до алкоголю прошу не турбувати. Чекаю дзвінків від чоловіків, серед яких є й моя половинка. **Мій тел. 0689131203.**

х х х

Мені 54 роки, зріст 170 сантиметрів, вага 63 кілограми. Не п'ю, не курю, нормальної зовнішності. Шукаю свою долю – просту, добру жінку, яка любить і хоче мати дітей, з якою будемо щасливими. **Мій тел. 0680219046.**

х х х

Шукаю свою половинку – веселу, добру, трудолюбиву жінку – інваліда III чи II групи віком 58 – 60 років. Бажано, щоб вона погодилася на переїзд до мене у сільську місцевість. Може, відгукнеться та, котра, як і я, втомилася від самотності. **Мій тел. 0990965166.**

х х х

Самотня, живу у Харкові, а ро-

дом із Волині, куди б дуже хотіла повернутися (після смерті матері залишилася зовсім одинока). Може, на мій лист відгукнеться чоловік-інвалід дитинства, з яким би ми і одне одного підтримували, і знедоленим людям допомагали добрим словом та молитвою. **Мій тел. 0953391948.**

х х х

Сільський чоловік, за професією будівельник, не п'ю, не курю, нормальної зовнішності (60 років, зріст 170 сантиметрів, вага 75 кілограмів). Познайомлюся із самотньою жінкою-волинкою із сільської місцевості. **Мій тел. 0988728167.**

х х х

Хочу познайомитися із жіночкою віком до 39 років, не схильною до повноти, для створення сім'ї. Можна з дітьми. Про себе: 45 років, зріст 170 сантиметрів, вага 70 кілограмів, проживаю на Тернопільщині з маленькою донечкою. Непитущий, трудолюбивий, матеріально забезпечений. **Мій тел. 0979235055.**

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

Багато хто скептично ставиться до гороскопів та всіляких передбачень, але з тим, що риси вдачі підмічені точно, — не посперечаєшся.

Про кожен знак — у трьох приказках

- **ХОЧЕТЕ — ВІРТЕ, ХОЧЕТЕ — ПЕРЕВІРТЕ** Усього три влучні вислови — і характери представників кола Зодіаку як на долоні. Кожна фраза — просто в десятку! Точніше годі й сказати — переконайтеся самі

ОВЕН

«Піди туди, не знаю куди, принеси те, не знаю яке». Тільки цей знак здатний впоратися з таким завданням. Особливо, якщо є стимул!

«Ніщо не скінчено для того, хто живий». Овна не зламати! Як би життя його не било, він завжди зможе вибратися зі складної ситуації.

«Голова без запалу — що дерево без плоду». У цьому весь Овен — йому властиві прояви пристрасті, сильних емоцій та імпульсивності.

ТЕЛЕЦЬ

«За морем теличка — копійка, та карбованець перевіз». Телець не любить, коли його турбують, особливо через дрібниці, та ще й відправляють кудись не з його волі. Він знайде тисячу причин, щоб залишитися на місці. Його складно переконати.

«Життя вимірюється не роками, а працею». Представники цього знаку люблять і вміють трудитися. Їм дуже важ-

ливо бачити результат своєї роботи — тоді у них буде ще більший стимул чогось добиватися.

«Щоб і тут знайти, і там не втратити». Телець дуже практичний і хитромудрий, тому завжди намагається не упустити вигоду, а ще краще — знайти подвійну! Він уміє прораховувати і аналізувати.

БЛИЗНЮКИ

«Все що робиться — на краще». Близнюки за вдачею оптимісти, так що будь-яку невдачу вони сприймають як досвід і стимул йти далі.

«Краще багато бачити, ніж багато жити». Представники цього знаку дуже допитливі. Вони цінують враження, а не стабільність, тому прагнуть прожити життя так, щоб було про що згадати.

«Кинь його в море — вирине з рилом в зубах». Близнюки — щавливчики. Їх супроводжує удача в торгівлі, переговорах. Вони швидкі, спритні і кмітливі, тому й дуже живучі!

РАК

«Мій дім — моя фортеця». Власна оселя для більшості Раків — місце сакральне. Саме вдома вони можуть по-справжньому розслабитися і бути собою.

«Краще йти і присідати в дорозі, ніж бігти й лежати». Представники цього знака — натури обережні й акуратні, до того ж іще й повільні. Тому вони намагаються брати не нахрапом, а терпінням, витримкою.

«Оksamитовий весь, а жальце є». Багато Раків здаються беззахисними, білими і пухнастими. Але настає момент, коли й вони здатні показати характер.

ЛЕВ

«У болоті тихо, та жити там лихо». Жодного Лева не змусити жити тихим, розміреним і сірим життям. Навколо них обов'язково має бути свято, яскравість, музика і люди.

«Вовків боятися — до лісу не ходити». Леви дуже сміливі, а полохли-

вих і обережних вони зневажають. Представники цього Знаку Зодіаку часто ризикують, не думаючи про наслідки.

«Хто йде на великі справи, не оглядається на собачий гавкіт». Це типовий світогляд Левів. Вони прагнуть визнання і поваги, обожають, коли їх цінують і захоплюються ними. А коли справа доходить до критики, вони просто не сприймають її на свою адресу.

ДІВА

«Без діла жити — тільки небо коптити». Представники цього знака не можуть ні хвилини посидіти склавши руки. Вони готові невпинно працювати для досягнення своїх цілей.

«Кажуть навмання, а ти бери на ум». Діви — це сірі кардинали. Вони все зауважують, все помічають. У них чудова пам'ять і аналітичний розум.

«Сім разів відмір, а раз відріж». Ця приказка розкриває підхід до діла більшості Дів. Перш ніж узятися до якоїсь справи, вони детально все обміркують і проаналізують.

ТЕРЕЗИ

«Добре там, де нас нема». Багатьом Терезам здається, що там, де їх немає, краще і веселіше, тому їх завжди кудись тягне.

«Буде, то буде. А не буде,

**Кинь його в море —
вирине з рибою
в зубах.**

то що-небудь та й буде». Ця приказка — про вдачу представників цього знака, які постійно перебувають у сумнівах, вагаються, — їм складно приймати рішення.

«Іноді втекти — значить перемогти». Терези не те щоб боягузи, просто вони вважають, що іноді варто уникнути конфлікту, не поглиблювати його. Адже вони миротворці, війни і боротьба — не для них.

СКОРПІОН

«Око за око, зуб за зуб». Скорпіони дуже злопам'ятні і мстиві. Вони не заспокоються, поки їх кривдникові не стане так само боляче, як їм.

«Довіра і життя втрачаються тільки раз». Довіра представників цього сузір'я дорогого варта. Якщо ви її втратили, то не сподівайтесь здобути знову.

«Зроби все, що можеш, а в іншому здайся на долю». У Скорпіоні поєднуються перфекціоніст, який намагається все зробити ідеально, і фаталіст, що вірить у долю.

СТРІЛЕЦЬ

«Життя як Місяць: то повня, то на спад». Ця приказка, швидше за все, стосується фінансового боку: у цього знака то густо, то пусто.

«Спритний на вершину гори підніметься, а незграбний внизу залишиться». Стрільці — везунчики і спритники. Якась невідома сила керує ними і допомагає досягти вершини успіху.

«Без правди жити — з білого світу тікати». Стрільці вважають себе борцями за правду. Але самі іноді можуть і збрехати.

КОЗЕРОГ

«Терпіння і труд усе перетруть». Представники цього знака — дуже витривалі, наполегливі і працелюбні. Вони доводять усе до досконалості і завдяки своїй упертості й терпінню досягають успіхів. Там, де Близнюкам і Стрільцям не вдається взяти везінням і спритністю, перемагають відповідальні і стратегічно мислячі Козероги.

«Живи всяк своїм добром та своїм горбом». Козероги звикли всього добиватися самі, в борг давати не люблять, тому цінують тих, хто, як і вони, живе своєю працею.

«Вода камінь точить». Терпінню і наполегливості Козерогів можна тільки позаздрити!

ВОДОЛІЙ

«З вовками жити — по-вовчому вити». Водолії схильні опуститися до рівня будь-кого і знаходити спільну мову з ким завгодно. В їхньому оточенні трапляються люди абсолютно різних соціальних верств і достатку — вони з усіма на одній хвилі.

«Ведмідь ще у лісі, а шкура вже продана». Більшість представників цього знака — великі мрійники. Вони будують грандіозні плани, та реалізувати їх не спішать.

«Навіть у дурня може бути якийсь талант». Не секрет, що багато Водоліїв видаються такими собі диваками. Однак вони дуже талановиті, навіть геніальні.

РИБИ

«Бог карає улюблених». Справжні Риби дуже релігійні, смиренні і готові бути жертвою.

«Жити весело, от тільки їсти нічого». Ця фраза — про непрактичність, легковажність представників цього знака. Вони живуть сьогоднішнім і не замислюються про майбутнє.

«Хоробрий вмирає раз, боягуз — тисячу». Риби не боягузи. Але багато хто з них «вмирає» понад тисячу разів.

Джерело:
shlyhta.com.ua

Минулої весни Келсі подарувала чоловікові сина Стормура.

Щоби поцілувати кохану, «Гора» мусить нахилитися, а вона — стати навшпиньки

- **ДІМ, ДЕ ЖИВЕ ЛЮБОВ** Адже зріст Гафтора Юліуса Бйорнссона — 2 метри 6 сантиметрів, а його дружини Келсі — 157 сантиметрів

Лія ЛІС

Ісландський стронгмен та актор Гафтор Юліус Бйорнссон, який зіграв велетня «Гору» в культовому серіалі «Гра престолів», повідомив, що скинув 50 кілограмів. Раніше чоловік важив 205, а тепер — 155. Фотографіями до та після 32-річний Юліус поділився в Instagram.

Незважаючи на такий великий зріст і вагу, Бйорнссон має велике чуйне серце. Це засвідчили і його зворушливі слова в день весілля, яке відбулося три роки тому.

«Маю величезне задоволення відтепер кликати Келсі Морган Хенсон своєю дружиною! Нестиму цю прекрасну жінку через усі перепони до кінця нашого життя! У захваті від усіх майбутніх пригод, які ми переживемо пліч-о-пліч», — написав тоді Гафтор.

Кохана Келсі також не залишилась у боргу: «Буду рада тягти цього великого хлопця решту мого життя. Гафторе Бйорнссон, кохаю тебе нині й довіку, обіцяю бути поруч в усьому, що підкине нам життя. Кохаю тебе, малий!».

До речі, щоби поцілувати Келсі, «Гора» мусить нахилитися, а вона — стати навшпиньки. Або ж актор просто піднімає дружину на руки. Зі слів Гафтора, знаходиться чимало «інтернет-вояк», котрі жартують про їхню різницю в зрості та пишуть різні неприємні речі.

«Особисто ніхто не ризикує зі мною побитися, зате в інтернеті є багато сміливців. У реальному житті мені ніхто ніколи не погрожував, зате в Facebook і Twitter — постійно. Інтернет-вояки. Людям подобається бути лихими через соцмедіа. Ось чим вони сьогодні займаються», — зазначив Бйорнссон.

Тому нечем він просто блокує і не засмучується через них. «Я — найсильніший чоловік у світі. А вони чого досягли?» — каже стронгмен.

А от кохана Келсі про їхні поцілунки розповідає так: «Він нахиляється, я стаю навшпиньки. Або просто кажу: «Хай йому грець, підніми мене!» — усміхається дружина чоловіка «Гори».

Фото з Instagram Бйорнссона

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

Гороскоп кохання на червень

- **ЩО ВІЩУЮТЬ ЗОРІ?** Дізнайтеся, хто на початку літа стане найщасливішим в особистому житті, а кому доведеться пізнати розчарування в любові. Ну а щоб поліпшити стосунки й отримати увагу коханої людини, не забувайте робити подарунки – для цього зовсім не обов'язково шукати привід

ОВЕН

(21 БЕРЕЗНЯ — 20 КВІТНЯ)

Пануватиме порозуміння та любов. Сімейні Овни саме в родині знайдуть необхідну підтримку та спокій після напруженої роботи. Для оновлення стосунків не завадить влаштувати романтичну вечерю чи прогулянку.

Тим, хто все ще перебуває у пошуку своєї другої половинки, зірки радять не засмучуватися, а знайомитися з цікавими людьми, відвідувати різноманітні заходи. Не виключено, що саме там відбудеться бажане знайомство, що має шанс перерости у щось серйозне.

нок до ранку. Якщо у вас вже є пара, то внесіть цю ідею в існуючі взаємини.

Мінусом у стосунках одружених Левів можуть стати ревності та недовіра. Вони будуть безпідставними, тому краще стримати свої емоції, щоб уникнути конфліктів із коханою людиною.

ДІВА

(24 СЕРПНЯ — 23 ВЕРЕСНЯ)

Представників цього знака зорі застерігають від необдуманих вчинків.

Складна ситуація на роботі призведе до того, що Діви можуть зривати свою злість на коханій людині. Щоб цього не сталося, краще побути на самоті. Заподіяна мимохіть образа може надовго зіпсувати стосунки. Однак якщо будете стримані — є всі шанси до чогось домовитися, побудувати спільні плани і разом їх втілювати в життя.

Самотнім Дівам краще почекати з пошуком другої половинки.

ТЕЛЕЦЬ

(21 КВІТНЯ — 20 ТРАВНЯ)

В особистому житті представники знака нарешті отримають спокій. Самотні Тельці матимуть шанс зустріти свою другу половинку. Головне — звертати увагу не лише на зовнішність, але й на внутрішній світ.

Ті, хто вже створив родину, почуватимуться щасливими, задоволеними життям. Важливо спокійно реагувати на випадки вашого партнера — будуть ситуації, що провокують і перевіряють на витримку.

ТЕРЕЗИ

(24 ВЕРЕСНЯ — 23 ЖОВТНЯ)

У цей період у Терезів з'явиться чимало можливостей поліпшити стосунки. Особисте життя принесе сюрпризи. Не виключено, що багато хто з представників цього знака захоче одружитися, зважиться на поповнення у родині.

Тим, хто шукає свою половинку, зорі даруватимуть немало цікавих знайомств. Головне — не захоплюватися, а намагатися знайти справді рідну людину.

БЛИЗНЮКИ

(21 ТРАВНЯ — 21 ЧЕРВНЯ)

Любовне життя буде мінливим. Самотні Близнюки прагнуть пригод. Зорі радять не захоплюватися одноразовими побаченнями. Можливо, саме в червні відбудеться цікава зустріч, що перейде в стосунки. Навряд чи вони стануть тривалими, але лишать позитивні спогади. Сімейні представники знака перебуватимуть у вирі щасливих емоцій, взаєморозуміння.

СКОРПІОН

(24 ЖОВТНЯ — 22 ЛИСТОПАДА)

Щоб не допустити непорозуміння із близькою людиною, одруженим представникам цього знака необхідно проявити гнучкість, здатність йти на компроміс, визнавати помилки.

Самотнім Скорпіонам захочеться відпочинку та нових знайомств. Але вони навряд чи будуть здатні на тривалі й серйозні почуття. Це буде більше схоже на курортний роман — яскраво, але ні до чого не зобов'язуватиме.

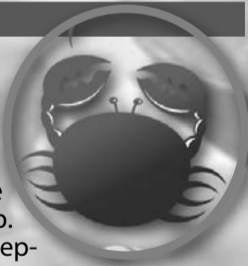

РАК

(22 ЧЕРВНЯ — 22 ЛИПНЯ)

Важливу роль відіграватиме кохана людина. Саме вона допоможе подолати труднощі та відновити сили, підтримає у всіх справах. Слід уникати суперечок, краще просто промовчати. Проведіть разом вечір.

Що стосується самотніх Раків, то червень — не той місяць, коли треба сліпо кидатися у вир пригод. Краще побути одному. Короткотривалі зв'язки не принесуть насолоди.

СТРІЛЕць

(23 ЛИСТОПАДА — 21 ГРУДНЯ)

Особисте життя складатиметься вдало. У стосунках із коханою людиною всі непорозуміння вирішуватимуться мирно. Слід відкласти роботу і провести час зі своєю половинкою.

Самотнім представникам знака сумувати не доведеться. Природність, позитивний настрій, вміння заворожувати протилежну стать привернуть увагу. Тому червень буде насиченим цікавими знайомствами. Є

ЛЕВ

(23 ЛИПНЯ — 23 СЕРПНЯ)

Завжди привабливі для протилежної статі, Леви купатимуться в увазі та симпатії. Проте не слід піддаватися спокусі.

Представникам цього знака раптом захочеться безтурботних побачень і прогуля-

шанс, що вони переростуть у більш серйозні стосунки.

КОЗЕРІГ

(22 ГРУДНЯ — 20 СІЧНЯ)

Це чудовий період для проведення часу зі своїм партнером. Тож не бійтеся показати йому, як він вам потрібен. Не робити цього — одна з помилок у взаєминах.

Сімейні Козероги знайдуть спокій від усіх справ в обіймах другої половинки. Спільна поїздка, відпочинок змусять стосунки засяяти новими барвами. Одиноким представникам не треба гнатися у пошуках коханої людини. Корисно приділити час собі, подумати, чого хочеться від життя.

ВОДОЛІЙ

(21 СІЧНЯ — 20 ЛЮТОГО)

Для багатьох народжених під цим знаком доля дарує шанс зустріти своє кохання. Червень багатий на цікаві знайомства.

Тим, хто перебуває у стосунках, важливо не допускати сутичок між батьками і вашим партнером.

Ситуація в особистому житті одружених Водоліїв нагадуватиме зебру: то смужка чорна, то смужка біла. Останніх, до речі, стане значно більше удругій половині червня. Відкладіть усі справи задля сімейного відпочинку, це надасть вам сил.

РИБИ

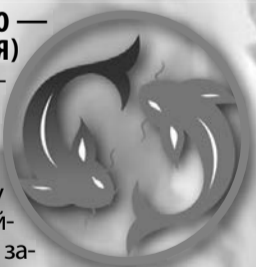
(21 ЛЮТОГО — 20 БЕРЕЗНЯ)

Саме в родинному колі Риби знайдуть підтримку, взаємодопомогу і спокій. Радійте самі та не забудьте про партнера.

От тільки не варто допитувати свою половинку про почуття до вас — ви ризикуєте почути те, що вам може не сподобатися. Також постарайтеся приборкати свою гординю.

Самотнім представникам знака не треба боятися нових знайомств, поїздок. Саме так можна зустріти свою кохану людину.

За матеріалами astrorok.ru, year.pp.ua.

Анна не приховує, що є в ній щось таке, що не залишає байдужим.

«Не по своїй волі»: переможниця «Холостяка-11» Анна Богдан про те, як потрапила у програму

- **ТЕЛЕЛЮБОВ** Для глядачів, які спостерігали за цим проектом на телеканалі СТБ, його фінал став несподіваним. Усі очікували, що Михайло Заливако зробить свій вибір на користь Юлі «Зайки». Але він вирішив інкаше — омріяну каблучку одягла на палець колишня дружина керівника Офісу Президента України Андрія Богдана — 28-річна Анна Богдан (**усі троє на фото**)

Тата КОГУТ,
0352.ua

Виявилось, що дівчина не збиралася іти на шоу, але її переконала заповнити анкету сестра. Про це Анна Богдан (дівоче прізвище Сторожук) повідомила на своїй сторінці в Instagram. «Нас з Мішею звів збіг обставин. Завдяки наполегливості своєї сестри я заповнила анкету на проєкт. Завдяки нашому спілкуванню в скайпі він зрозумів, що щось у мені його чіпляє. Завдяки тому, що я не боюся висловлювати свою думку і показувати щирі емоції, він побачив мене справжню», — зазначила Анна Богдан.

Фіналістка «Холостяка» зізналася, що в цьому світі немає ідеальних людей, а тому ти обираєш собі в партнери людину, з чікими мінусами ти можеш

ся на проєкті, в реальному, часом рутинному житті — розходилися. І це нормально. Адже кожен день ми пізнаємо людину в різних життє-

Фіналістка «Холостяка» зізналася, що в цьому світі немає ідеальних людей, а тому ти обираєш собі в партнери людину, з чікими мінусами ти можеш миритися і навіть з ними жити.

сами ти можеш миритися і навіть з ними жити.

Анна Богдан розповіла, що зараз найбільше її запитують, чи разом вона ще з Михайлом? «Так склалося, що більшість пар, які зустріли-

вих ситуаціях... Упевнена, що кожному з вас це знайомо», — відповіла переможниця шоу.

А разом вони чи ні — ви вже знаєте після виходу фінального пост-шоу.

фото: la sally shocked.news

«Так ніхто не кохав»

Початок на с. 2

* * *

Заведи цей трактор мила
і поїдем у поля,
Щоб засіяти нам нивку,
поки не продана земля!

(Євгенія НАЗУРЕВИЧ,
сmt Мар'янівка Луцького
(Горохівського) району Волині).

* * *

Ми – найкращі в цілм світі!..
Тож куди ще Нефертімі?!
А от з технікою – злам –
Нам дістався тільки хлам,
Все прибрали мільйонери,
Й ми, неначе піонери,
Щоб завжди перемагати,
Мусим щиро працювати.
Знаєм точно: все нам вдасться,
Ми приречені на щастя,
Тож у нас все буде «клас!»
І Європа буде в нас!!!!

(Галина КОВАЛЬОВА, с. Боровичі
Луцького (донедавна Маневицького)
району Волині).

* * *

Цей гарненький тракторець
Повезе їх під вінець.
Так бажаю друзі я
Ім «ні жезла, ні гвоздя»!

* * *

Тракторець цей, певно, даний
Наречений у придане.
На нім будуть працювати,
І возити, і орати.

(Микола КЛИМУК, м. Луцьк).

* * *

МАЙСТЕР-КЛАС

Ну, не всім ще так везе:
наречений, МТЗ...
Закордонне є бабло!
Веселись, гуляй, село!

(Валерій НЕКРАСОВ, м. Луцьк).

* * *

Маю я твердий характер:
Вір, улюблена моя, –
Я надійний, наче трактор,
Ну а трактор – наче я!

* * *

Лімузин або ленд-крузер
Проти трактора – лиш лузер,
Всі життєві лихограї
Ми на тракторі здолаєм.

* * *

Нас доставить під вінець
Вірний друг наш тракторець,
Сядь, натисни на педаль
І рушай у світлу даль!

* * *

І до трактора, й до серця
Ключ один мій надається:
Тож, мов трактор, молоду
Я впівоберт заведу!

* * *

Лопла в тракторові шина:
Тож – як фермерська дружина –
Одягай фартух-запаску
Й навзамін постав «запаску».

фото із сайту vodvore.net.

І до трактора, й до серця
Ключ один мій надається.

Тур №6 (2021):

А сьогодні ми пропонуємо поміркувати над підписами до цієї доволі колоритної світлини про випускників.

Кожен учасник може запропонувати до 22 червня будь-яку кількість варіантів і надіслати їх нам на адресу: 43025, просп. Волі, 13, м. Луцьк, «Так ніхто не кохав», або на електронну – takvolyn@gmail.com.

Увага! Не забудьте вказати свої дані, щоб отримати 250 гривень призових, якщо станете абсолютним переможцем конкурсу. Хай щастить!

* * *

Нині нас по Божій ласці
Трактор вивезе до щастя,
Одвезе в Едем чи Рай –
Тільки фермера кохай.

* * *

Став цей трактор під узгірком
Й молодим гуркоче: «Гірко!»

Поцілуйтесь міцно-шпарко,
А мені хлюпніть солярки...

* * *

Нас весільний жде круїз:
Трактор, поле, річка, ліс:
А що «лайків» нам охота –
На Facebook ми шлемо фото.

(Миколай ШОСТАК, м. Луцьк).

ПІДСУМКИ «СТОП-КАДРУ» № 5 (2021):

ІІІ місце (50 гривень призових):

Приберіг дідусь як віно
Любій внучці цю машину:
Буде подорож весільна –
Романтична й дуже стильна! –
По долинах і горбах –
По дарованих паях!

(Олеся КОВАЛЬЧУК,
с. Жидичин Луцького (донедавна Ківерцівського) району Волині).

ІІ місце (75 гривень призових):

Я покажу тобі свині й корівоньки,
Мила, побачиш козу.
Потім із ферми тебе до хатиноньки
Трактором сам відвезу.

(Ігор ВИЖОВЕЦЬ, с. Гредьки Ковельського району Волині).

І місце (125 гривень призових):

Коханню молодих немає меж.

фото із сайту pikabay.com.

Ім байдуже: чи трактор в них, чи «мерседес»!
(Наталія НЕЛІНА, сmt Вендичани
Могилів-Подільського району Вінницької
області).

Фото із сайту rixabay.com.

«Я бранка Ваша, друже-враже, любіть мене в цей літній день...»

Віхола любов

● **ЖІНОЧИЙ ПОГЛЯД** Ірина ЖИЛЕНКО (1941–2013), поетеса, дитяча письменниця, журналістка та мемуаристка, лауреатка Національної премії України імені Тараса Шевченка (1996, за збірку «Вечірка у старій вінарні»), літературної премії імені Володимира Сосюри (1987, за книгу віршів «Дівчинка на Кулі»)

*То був потоп. Як дощ, як листя,
на мене руки Ваші впали,
круг мене руки Ваші стали,
мов їх було не дві, а двісті.*

*Засипали... Накрили дах!
Не обійти їх — та й чи хочу?
В мені розгонисто регоче
довговолоса гріхота.*

*А руки жарко піднялись,
немов вода — по стан, по груди
І груди (від страшного суду?),
як двійко птиць, злетіли ввись —*

*лови! І радісно, і страшно
заговорили, зацвіли,
крізь Ваші пальці пробрели
до берега грудей — я Ваша!*

*Я бранка Ваша, друже-враже,
Любіть мене в цей літній день.
Вступаю радісно і страшно
на берег сонячних грудей.*

*Пательня пляжу! На тобі
горю і обпікаю крила.
І очманіло-одуріло
шепчу: «Любіть, любіть,
любіть!»*

*Оголена на Ваших горах
горітиму, як смолокип,*

“ **Оголена на Ваших горах
горітиму, як смолокип,
і в голосі, дзвінкім
учора,
сьогодні визріє захрип.**

*і в голосі, дзвінкім учора,
сьогодні визріє захрип.*

*А я — така мала, аж смішно
Не доросла і до плеча.
Яка гірка і світла ніжність
у Ваших світиться очах.*

*Я виросту. Я Вас поглину,
засиплю Вас, як дощ, як листя.
Як руки радісно зітхнули
круг ваших пліч — не дві,
а двісті.*

*Залопотіли — завірюха...
О, рук сліпуча течія!
О, золотистий посвист хуги
навколо Вас! Це я, це я!*

*І двісті вуст моїх і кіс,
і двісті слів, і двісті сліз.
Усе, від неба і до неба,
це — ти в мені
і я — круг тебе!*

Сльоза ненародженого ангела

● **НА ПОВОРОТАХ ДОЛІ** – А ти дала би їй шістдесят?
– Звісно, ні.
– В добрі купається, тому й виглядає гарно. Глянь, яка постава.
– Певно, зі спа-салонів не вилазить.
– А костюм який стильний! Від дизайнера.
– Її одна картина коштує моїх не знаю скільки зарплат...

Ольга ЧОРНА

Журналістки пліткували про Елеонору. Модну художницю. Елегантну та загадкову жінку. А ще їй личила сивина. Є жінки, які її ніколи не зафарбовують. Сивина додавала Елеонорі не років — шарму.

Мисткиня не любила давати інтерв'ю. Не тусувалася з місцевим бомондом. Багато працювала. Мандрувала. Жила сама.

...У цьому місті з'явилася тридцять років тому. Стала

“ **Чоловік добраче потовк руку. І права в синцях. Але про це ніхто не знав.**

примітною. Завдяки своїй творчості. А ще була модницею. Носила одяг лише пастельних кольорів. Любила шалики і прикраси. Вишукані парфуми. У її погляді завжди був невловимий тихий смуток. А в душі... Туди дорога закрита...

— Що ви можете розказати про себе? — поставила Елеонорі найвніше запитання молода журналістка під час відкриття першої виставки.

Елеонора почувалася незручно перед журналісткою, яка була майже її ровесницею. Вона, здавалося, знала відповіді на всі запитання. А на це — ні.

Інстинктивно торкнулася лівої руки. Обтягнула рукав светра. Чоловік добраче потовк руку. І права в синцях. Але про це ніхто не знав.

Закінчення на с. 24–25

Фото art by Nancy Noel.

Вона зображала дитину, якої не народила...